

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5049

6 pagini — 30 bani

Duminică 8 ianuarie 1961

CETĂȚEANUL ÎN MAGAZIN

În toată țara, la Iași ca și pe malul Mării Negre, în Maramureș, pe Valea Prahovei, în Banat sau în orașele de pe firul Dunării, comerțul nostru de stat a înregistrat an de an realizări de seamă. Au luat ființă noi magazine, noi restaurante, cofetării, bufete etc. La Onești, Moinești, orașul Victoria, Cluj, Lupeni etc., precum și într-o serie de stațiuni balneo-climaterice numărul magazinelor s-a dublat față de anul 1955. Numeroasele unități comerciale deschise la parterul noilor blocuri de locuințe au fost dotate cu mobilier și utilaje perfecționate. Cumpărătorii apreciază o seamă de magazine bucureștene — cele din Piața Palatului R.P.R., Piața Mihail Eminescu, Piața Mihail Kogălniceanu etc., nobile magazine cu autodeservire din Brașov, Ploiești, Galați, unitățile specializate din Cluj, Oradea, Onești precum și multe altele. Dezvoltarea permanentă a rețelei comerciale pe întregul teritoriu al țării este un obiectiv important al partidului și guvernului a cărei înfăptuire este menită să contribuie la continuarea îmbunătățirii a aprovizionării oamenilor muncii. În vederea creării de noi magazine și a modernizării celor existente sînt alocate sume tot mai însemnate din bugetul statului.

Rețeaua sporită de unități comerciale și de alimentație publică este tot mai bine aprovizionată iar volumul vânzărilor sporește zi de zi. Creșterea volumului mărfurilor vindute prin rețeaua comercială este un indice incontestabil al ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. În același timp este o mărturie a dezvoltării industriei noastre producătoare de bunuri de consum.

În comerțul nostru de stat își desfășoară astăzi activitatea un mare număr de lucrători, bine pregătiți, cu o atitudine atentă față de cumpărători. Progrese simțitoare s-au înregistrat și în ceea ce privește cît mai buna prezentare a mărfurilor în vitrine și rafturi, precum și în direcția asigurării unei desfaceri mai operative a lor. În prezent, în peste 1000 unități de alimentație publică se practică sistemul de autodeservire, iar în circa 10.000 magazine și raioane din țară s-a introdus sistemul vânzării cu plata direct la vânzător.

Progresele substanțiale dobîndite

În domeniul dezvoltării și aprovizionării rețelei comerciale ridică sarcini și răspunderi sporite în fața lucrătorilor din comerț.

Așa cum s-a constatat cu prilejul unui raid anchetă organizat de redacția noastră în 26 de orașe ale țării, pe lângă nenumăratele fapte demne de evidențiat, care fac cinste lucrătorilor din comerț, mai dăinuie o seamă de lipsuri care trebuie înlăturate cu toată hotărîrea. În multe locuri prezentarea mărfurilor — ațit în vitrine, cît și în rafturi — lasă mult de dorit, comportarea unor vânzători față de cumpărători este încă necorespunzătoare, în rețeaua comercială mai pătrund mărfuri de slabă calitate, unele magazine nu sînt aprovizionate cu întregul sortiment de produse solicitate de cumpărători. Dacă mai adăugăm la aceasta faptul că formele avansate de comerț — autodeservire, plata directă la vânzător, expunerea deschisă a mărfurilor, vânzarea produselor preambalate etc. — nu sînt extinse pe măsura posibilităților și necesităților, reiese că în comerțul nostru socialist mai sînt multe lucruri de făcut.

Persoanele și forurile vizate în raidul anchetă, pe care-l publicăm în corpul ziarului, trebuie să privească cu toată seriozitatea criticile primite, să analizeze propunerile și să ia măsurile ce se impun. Așteptăm să primim la redacție răspunsurile acestor persoane și foruri în legătură cu măsurile pe care le-au luat pentru remedierea lipsurilor semnalate. Așteptăm, de asemenea, propunerile ce le au de făcut pentru îmbunătățirea deservirii populației în unitățile comerciale. În același timp, invităm pe cititorii noștri, activiști ai sfaturilor populare, lucrători din comerț, gospodine etc., să-și spună cuvîntul în legătură cu problemele puse în discuție. În felul acesta considerăm că se va putea aduce o contribuție la îmbunătățirea deservirii în comerț, astfel încît cerințele sporite ale oamenilor muncii să fie satisfăcute în cele mai bune condițiuni.

Citiți în pagina III-a

Raidul nostru anchetă
Cetățeanul în magazin

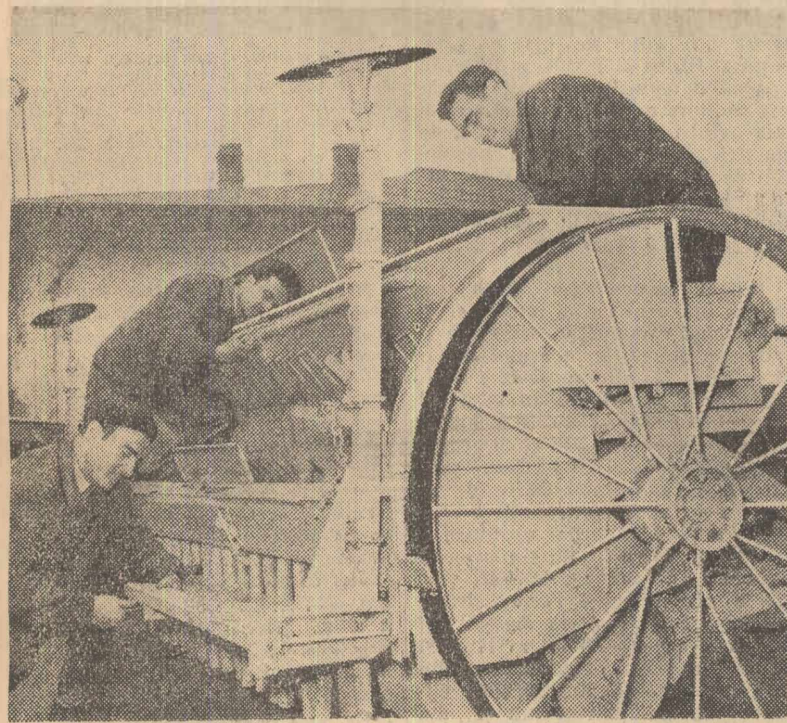
Ședința Consiliului Central al Frontului Democrației Populare

Simbătă la amiază — la sediul său de la Palatul Republicii — a avut loc ședința Consiliului Central al Frontului Democrației Populare.

În ședință s-a examinat stadiul de pregătire a campaniei electorale.

Consiliul Central al Frontului Democrației Populare a adoptat

măsuri privind organizarea adunărilor oamenilor muncii unde se vor face propunerile de candidați ai F.D.P. pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională și în Sfatul Popular. De asemenea au fost adoptate măsuri în legătură cu desfășurarea muncii politice de masă în campania electorală.

Tot mai multe mașini agricole pe ogoarele patriei! Acest indemn se face auzit mereu printre muncitorii uzinelor „Vasile Roaită” din Capitală. Încă din primele zile ale anului ei au pornit la lucru cu avînt sporit. Echipa comunistului Alexandru Ciupiu este cunoscută ca fruntașă în muncă. Pînă la data de 5 ianuarie, muncitorii acestei echipe au confecționat peste plan 15 cutii de semințe pentru semănători. În clișeu: Alexandru Nedelcu, Cornel Anghel și Aurel Boldovin verificînd o semănătoare înainte de a fi predată la recepție.

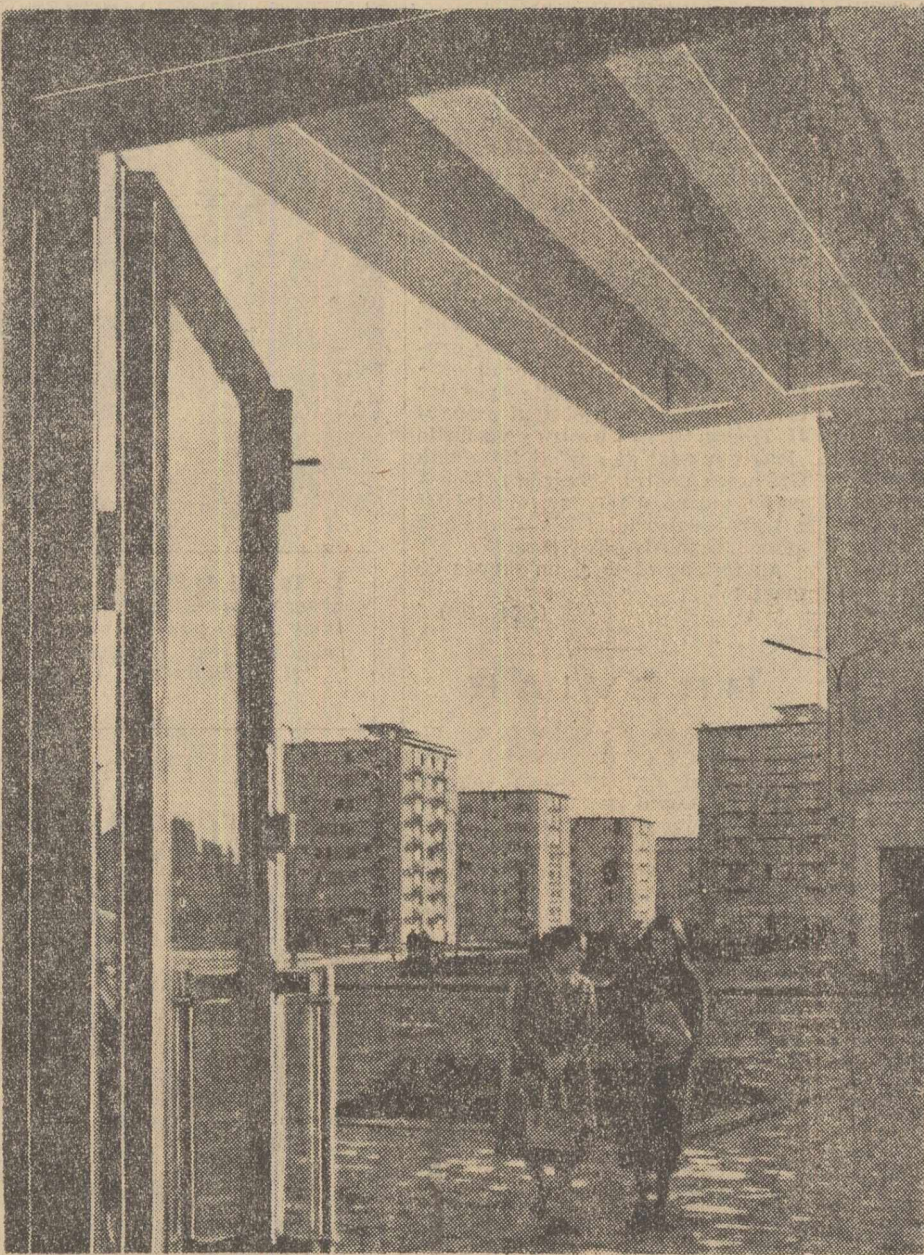
Foto: NICU VASILE

În viitorul centru siderurgic al țării

Un colț necunoscut din Capitala țării? Un cartier al unui mare oraș de peste hotare? Nicidecum! Fotografia de mai jos reproduce un aspect din bătrînul și mult încercatul port al țării. Galați, un aspect din orașul întinerit în anii noștri. Centrul dunărean în vecinătatea căruia se va ridica, începînd din primăvara acestui an, cel mai mare combinat siderurgic al țării, va deveni în viitorul apropiat unul dintre cele mai mari și mai frumoase orașe din patria noastră. În partea dinspre

vest a Galaților, la circa doi kilometri de viitorul combinat, se va ridica, în curînd, pe o suprafață de 1.000 hectare, noul oraș. Pînă în 1965, în prima etapă de construcție a orașului, se vor ridica 12.000 apartamente în blocuri moderne prevăzute cu toate utilitățile necesare și cu cele mai moderne și complexe dotări: spălătorii de cartier mecanizate, creșe și grădinițe, instalații frigorifice, încălzire centrală cu aburi de la stația de termoficare etc.

Dar, nu este vorba de un nou Galați, numai la timpul viitor. Fotografia noastră ilustrează încă de pe acum primele mîdiri ale noului oraș. În actualul centru s-au înălțat zeci de blocuri spectaculoase. Ultimele zeci, date în folosință de curînd, cu cîte 7 etaje fiecare (blocuri care se văd în parte în fotografia noastră) amintesc prin aspectul lor de complexul de locuințe din Piața Palatului R.P.R. din București. Ele leagă actuala stradă a Republicii de cheiul Dunării, creînd o magistrală modernă, așa cum n-au văzut nicînd Galații. Odată cu venirea primăverii, pe un imens teren situat în vestul Galaților, între vîile Cîtușii și Mălina se va da semnalul începerii primelor lucrări de construcție ale noului combinat siderurgic.

BUCUREȘTIUL ÎN 1961

• Construirea a peste 12.000 apartamente • Importante obiective social-culturale • 11 noi școli cu 216 săli de clasă • 4 cămine studențești cu 2000 de locuri • 8 noi cinematografe • Asfaltări de străzi pe circa 200.000 m. p. și pavări pe circa 50.000 m. p. • Un parc de 17 hectare în jurul noului local al Cîrcului de Stat

INTERVIU nostru

cu tov. Vasile Lixandru
vicepreședinte al comitetului
executiv al sfatului popular
al Capitalei

Bravu, precum și a Pieții Unirii. Vor fi date în folosință în acest an peste 12.000 apartamente; de asemenea se va ataca un front larg de locuințe pentru anul 1962. Pentru asigurarea acestei sarcini, se vor continua lucrările pe Calea Griviței, Bd. Mihai Bravu, Bd. Gheorghe Dimitrov, strada Maior Coravu, Șos. Giulești, Drumul Taberei, Bd. Pieptănari, Bd. Mărășești, str. Șincai, Șos. Ștefan cel Mare, iar în prezent se studiază atacarea altor șantiere, ca de exemplu: Bd. 1 Mai, Bd. Dinicu Golescu, Piața Unirii, etc.

Din ansamblul de locuințe de peste 10.000 de apartamente de pe Calea Griviței, un număr de peste 3000 de apartamente vor fi date în folosință în acest an. Peste 3000 de apartamente vor fi terminate și în ansamblul de pe Bd. Ilie Pintilie-Șos. Ștefan cel Mare-Șos. Mihai Bravu. Într-un stadiu avansat se află și lucrările de construcție de pe str. Șincai-Bd. Mărășești. Pe Drumul

Taberei se continuă intens lucrările de construcție, urmînd ca aici să ia ființă unul din cele mai populate cartiere ale Capitalei.

— Dar construcțiile social-culturale?

— O atenție deosebită va fi acordată în acest an construcțiilor cu caracter social-cultural. Va începe construcția Teatrului Național pe terenul de pe Bd. Bălcescu, unde în prezent funcționează Cîrcul de Stat. (În ce privește Cîrcul de Stat, el își va începe activitatea în modernă clădire cu 2.500 locuri construite în acest scop și încadrată într-un ansamblu arhitectonic cu aproape 1000 de apartamente). Se vor construi de ase-

(Continuare în pag. 3-a)

Aceasta e principalul

— Vino după masă, tovarășe Costică, dimineața sînt la lucru și caloriferul trebuie reparat.

— Nu pot după masă tovarășe, cel mult tîrziu, după zece. Sînt în a V-a la seral...

Într-adevăr, în seara următoare, Costică Rotaru a sosit cu un coleg de meserie, Mihail Panaghia, să repare „la fix” caloriferul. Au venit de la școală, cu caietele și după ce-au terminat lucrul și am schimbat o vorbă-două, au început să se uite la cărțile din bibliotecă.

— N-aveți volumele cronicarilor? Mi le-ați putea împrumuta? mă întrebă Mihail Panaghia. Am ajuns tocmai la capitalul lor și n-avea să-i cunosc doar din rezumate. Mai bine citesc...

Că le-am împrumutat cărțile — e un fapt secundar. Că mi le-au cerut e principal. Că vor să le studieze, aceasta e principalul.

Mecanicii din bloc merge la școală serală. Mecanicii de peste drum merge la școală serală. Aceasta e principalul.

Și nu numai ei. Am fost nu de mult la muzeul de artă brîncovenească, la Magogaia. Printre supraveghetore am găsit-o și pe Aurica Manole. Cînd era copil, mama o trezea pe la trei noaptea, o trimitea cu cele cîteva oi la păscut, înainte de alba de ziuă, pentru că la opt, cînd începea școala, să poată fi și ea în rînd cu lumea. Dar nu o dată, fetița nedormită cădea cu capul pe abecedarul cumpărat cu mare greutate. Directorul o trezea atunci din somn cu o palmă, și palma îl era atît de grea, încît fetița a rămas, de spaimă, cu bătaie de inimă. Iar seara, tîrziu, abia-și ținea ochii deschiși peste caietul unde-și scria lecțiile.

Și azi se școală Aurica Manole în zori. Pentru că lucrează la Muzeu între 9 și 5 după masă, ea pregătește de mîncare copilului pe care-l trezește

la 7, îl trimite adînit în clasa unde băiatul o copiază senin, deschide manuale primite gratuit, prin grija statului... Și azi mai stă de multe ori tîrziu seara Aurica Manole. Tot aplecată peste caiete, tot caiete de școală. Căci ea e una din cele mai vrednice eleve ale cursului de specializare la locul de muncă: la muzeu. Învață istoria țării, află povestea fiecărui obiect ce s-a păstrat în tezaurul de artă vizitat de mii și mii de cetățeni.

Și Aurica nu e un caz izolat. E un fenomen de masă. Căci, dacă în anii trecuți ne mindream cu lichidarea alfabetismului, într-o țară care moștenește cel mai mare număr de neștutori de carte din sud-estul Europei, azi asistăm la altfel de cadute a timpului pierdut, la recuperare a anilor vitregi, la „foamea” de carte, de școală —

Da. Numai în București, 15.209 de cetățeni sînt înscriși la seral. Numai în București, cînd copiii din clasele obișnuite înclăd porțile școlilor, 15.209 de elevi majori le deschid iar. Tăbăca neagră nu se adîncește o clipă. Creta albă se tocește dindeose pe repede. În locul a-b-c-ului, sau al regulilor elementare de gramatică, se aștern sub acodă, perioadă istorice și literare; în locul tabeli înmulțirii și împărțirii, apar ecuații cu mai multe necunoscute, pe care școlarii maturi le rezolvă treptat. Prin ele știința începe să devină familiară. Prin acestea stăpînii propriilor destine încep să-și dea seama că pentru ei necunoscut va rămîne numai ceea ce vor avea de descoperit mai tîrziu.

15.209 de elevi la școala serală. Dimineața ori seara, în școlile centrale ori la marginea orașului bogată azi, asaltul științei este o problemă cotidiană.

Și de fapt, aceasta e principalul...

Radiațiile infraroșii primesc noi utilizări

• Radianți industriali pentru numeroase șantiere de construcții • Experimentări privind încălzitul halelor de fabrică • Sistem automat de aprindere • Băi și chiuvete din sticlex

Cu cîtva timp în urmă s-a deschis în Capitală pe Calea Victoriei nr. 97 un magazin specializat pentru vânzarea radianților de infraroșii tip casnic. Dat fiind călăt看ile acestui tip de radianți, mai multe sute de cetățeni și-au și cumpărat noul aparat, folosindu-l cu succes atît la preparatul rapid al mîncării cît și la încălzitul intermitent al locuinței. Între timp, același magazin a pus în vânzare și stative metalice pe roți care permit o mare mobilitate a radianțului și a buteliei de gaz.

Sporește utilizarea radiațiilor infraroșii și în industrie. În ultima vreme Unitatea de experimentări din București, care le produce, a livrat radianți industriali șantierelor Trusului 1 Construcții. Direcțiile generale de construcții și montaj, complexul de la Baza și Întreprinderii de construcții și montaj de la Reșița. O altă comandă este gata de expediat șantierelor din Hunedoara.

S-au început și experimentările privind utilizarea radianților de infraroșii la încălzitul halelor industriale. Acestea au loc la întreprinderea „Electrotehnica” din Capitală, unde pentru prima oară în țară s-au amenajat pentru în-

călzit cu radiații infraroșii trei hale industriale de înălțime mică. Radianții sînt montați pe plafon la așa fel încît întreaga suprafață a halei să fie încălzită. Aprinderea radianților se face cu ajutorul unor rezistențe electrice care sînt legate de mîștile ventile electro-magnetice. Acest sistem permite ca atît deschiderea gazului cît și aprinderea să se facă automat, de la distanță, prin simpla întoarcere a unui comutator.

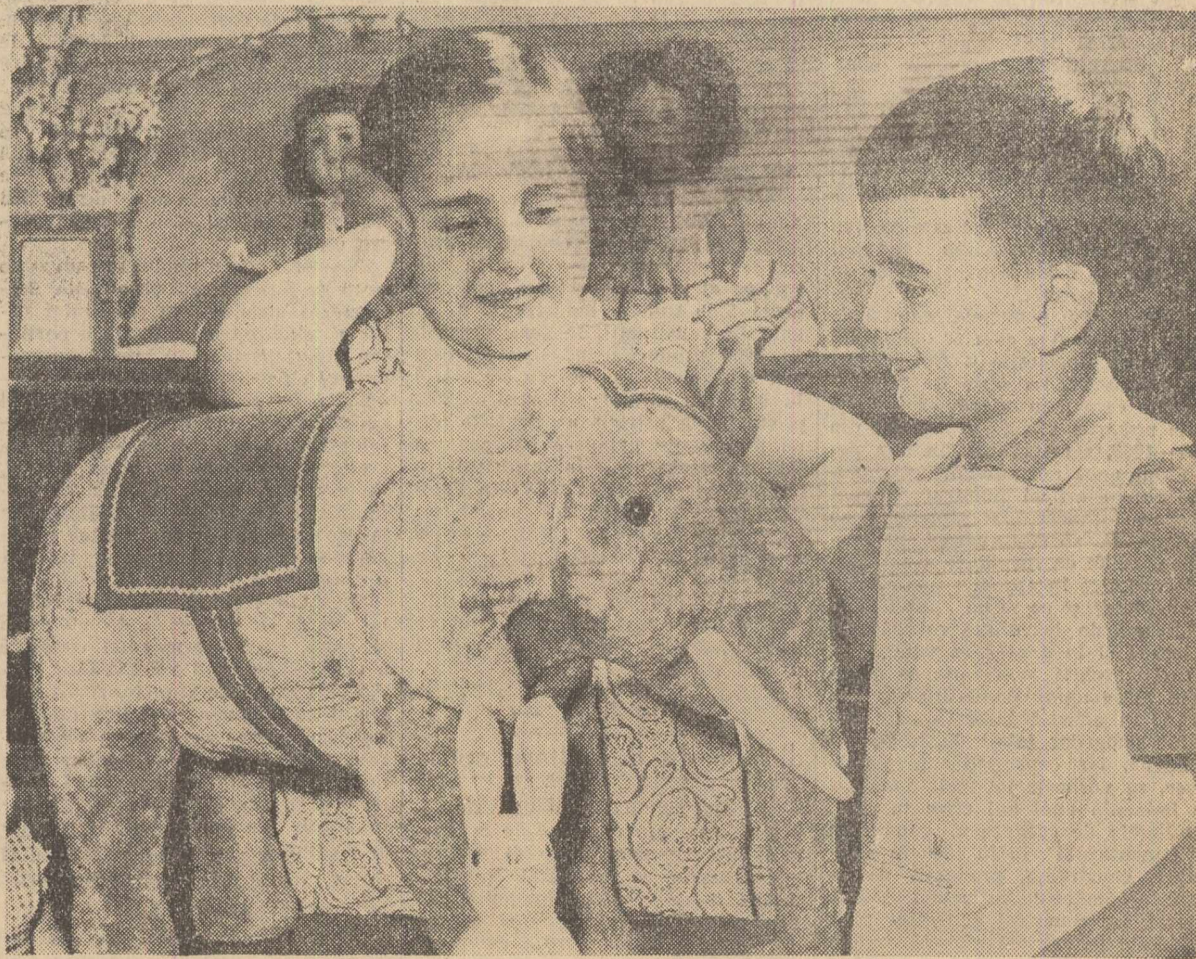
Tot Unitatea de experimentări din București a proiectat, construit și montat la atelierele „9 Mai” ale C.S.C.A.S. o instalație de fabricare a băilor din sticlex (sticlă organică). Plăcile de sticlex sînt produse de uzinele „Nicolaie Teclu” din Coșova Mică și din ele se mai fabrică, la aceleași ateliere, chiuvete și spălătoare pentru bucătării. Băile, chiuvetele și spălătoarele din acest material plastic au o greutate mică, sînt ușor de instalat și rezistă în bune condițiuni la apa fierbîntă utilizată în gospodărie. Primele băi din sticlex se vor monta în nobile blocuri de locuințe în curs de construcție în cartierul de pe Bd. J. Micuș din Capitală.

GH. TODIRĂȘ

A început construcția unei instalații de epurare a gazului de furnal

HUNEDOARA (de la corespondentul nostru). — În ultima vreme s-a desfășurat o acțiune organizată pentru modernizarea furnalelor vechi la combinatul siderurgic din Hunedoara și pentru introducerea unor procedee tehnologice noi.

Principalele măsuri care se întreprind acum sînt îndreptate spre introducerea gazului metan la toate furnalele. Zilele acestea a intrat în funcțiune și o instalație de curățare a cocsului. În continuare se vor face noi lucrări în vederea perfecționării sistemului de funcționare a furnalelor și anvelopelor. Buneoară, au început primele lucrări pentru construirea unei instalații de epurare a gazului de la furnale. În acest scop a fost demolată ultima suflantă cu aburi care mai există în combinat. Cînd va fi gata, noua instalație va contribui la o mai bună gospodărire a gazelor de la furnale.

Grădinița de copii din Capitală a Ministerului Învățămîntului și Culturii s-a îmbogățit zilele acestea cu nenumărate jucării. Micii locatari le-au luat imediat în... primire. Bineînțeles, după preferințe. În clișeu: Anita Florica și Onoriu Pitariu sînt în dilemă: ce nume să-i punem?

Foto: MIHAIL POPESCU

Citiți în pag. IV-a:

MARȘĂLUIND 993 Km.
PRIN ALGERIA LUPTĂTOARE

de KHALEB YACINE
scriitor algerian

Verbul A CUMPARA îl conjugăm în fapt cu toții, măcar o dată în zi, la toate timpurile și la toate modurile. Căci fiecare dintre noi simțim că ne trebuie ceva. În această calitate să cercetăm împreună, stimăți cititori, în cele ce urmează, cum anume ne facem cumpărăturile, care ne sînt satisfacțiile și care doleanțele, să judecăm

FIRME, VITRINE ȘI CEVA MAI MULT

Primul contact cu o unitate comercială — contact de suprafață dar care are puterea să determine intrarea într-un magazin sau ocolirea lui — îl are orice cumpărător cu firma și cu vitrina. Acest lucru prea bine-l știu lucrătorii din comerț. De unde și preocuparea celor mai mulți dintre ei pentru amenajarea cu cât mai bun gust și cât mai atractiv a vitrinelor. Este evidentă această grijă în numeroase magazine bucurestene, la multe magazine din CLUJ și din ORADEA, la marea majoritate a magazinelor de pe Calea Lenin din CRAIOVA unde cetățenii fac adevărate cozi la vitrine (așa cum se întâmplă și la magazinul „Lumea copiilor” din raionul Tudor Vladimirescu — BUCUREȘTI), atrași de inteligenta lor amenajare. Dorința de a avea vitrine frumoase, atrăgătoare, în stare să prezinte bine mărfurile o au numeroși lucrători comerciali din HUNEDOARA. Din păcate însă dorința lor nu se poate împlini neavînd cadre calificate de vitrinieri; O.C.L. Produse Industriale, de pildă, are doar un singur vitrinier. Fiește că în această privință vor trebui luate măsuri corespunzătoare fără a neglija și combaterea manifestărilor de inapoiere exprimate prin credința: „marfa sî fie că se vinde”, credință care se oglindește la unele magazine din acest oraș.

O asemenea mentalitate trebuie combătută și la organizațiile comerciale din TURDA unde majoritatea vitrinelor din oraș sînt aranjate fără gust, praful acoperind adesea produsele expuse.

Firme frumoase, vitrine aranjate cu bun gust care să atragă și să-l ajute pe cumpărător. Iată o cerință a comerțului civilizat de care, obligatoriu, trebuie să se țină seama. Dar în privința prezentării mărfurilor ele nu-i singura. O importanță deosebită are prezentarea mărfurilor și în interiorul magazinului. La CLUJ de pildă, la magazinul cu autodeservire a produselor alimentare, cumpărătorul este plăcut impresionat de buna rînduire a mărfurilor, de curățenia ce domnește în magazin. La fel și la BRAȘOV, la magazinul nr. 2 de textile, la magazinul cu produse alimentare din cartierul „Tractorul”, precum și la magazinul de produse textile din același cartier. Buna gospodărire, bunul gust, grija pentru prezentarea mărfurilor se vădește și la magazinul „Alimentara” nr. 1 din BRAILA unde vitrinele și interiorul invită pe cetățean la cumpărături ajutîndu-l în același timp să aleagă.

S-ar putea obiecta că respectivele

PRODUSE PE MASURA CERINTELOR

Iată-ne ajunși după ce-am privit vitrinele, după ce-am privit mărfurile din magazin, în fața teighelei, gata să cumpărăm. Sîntem la REȘITA, în magazinul pentru copii nr. 41 unitate comercială nouă, dotată cu mobilier corespunzător și amenajată cu bun gust. Mărfurile sînt desule și ne sînt servesc conștient. Dar iată deodată pe fața unui cumpărător apare un semn de nedumerire. A cerut pantof de băieți nr. 36 și șosoni pe măsură. I s-a răspuns că lipsește. „Oare întreprinderile care produc această încălțăminte nu fabrică și numerele respective?” se întreabă cetățeanul. O nedumerire asemenea își exprimă cumpărătorul și în magazinul alimentar nr. 2, sau în „Alimentara” din suburbia Boș din HUNEDOARA, atunci cînd află că nu există la vînzare zahăr cubic, șerbet, gris, piper ori foi de tort. La fel se întâmplă și la MEDGIDIA unde cetățenii caută și nu găsesc

rezistențe pentru fier de călcat, șaltele, mape și serviete de vinilin, palete de tenis de masă, piese de schimb pentru motociclete. „N-or fi oare într-adevăr aceste produse?” se întreabă omul. Se întreabă dar nu crede nici el c-o fi așa. Și are dreptate să nu creadă deoarece lipsa acestor produse la Medgidia se datorește deficiențelor întreprinderilor comerțului cu ridicata — produse metalo-chimice București (director Ion Dumitracu) în aprovizionarea unităților. De altfel I. C. R. M. București dovedește același dezinteres și în privința aprovizionării unităților din Medgidia cu obiecte de uz casnic pentru care în nenumărate rînduri s-au făcut comenzi. La fel stau lucrurile în acest oraș și în privința unor produse alimentare (lămii, teleana, măsline) care în magazine se găsesc greu, dar în baza întreprinderii comerțului cu ridicata — produse

împreună constatările de față, chibzînd ce-l de lăcut pentru a ridica neîncetat nivelul activității comerciale, ce măsuri s-ar cuveni luate pentru ca experiența bună să se extindă în unitățile noastre comerciale.

Așa stînd lucrurile, să pornim la drum prin magazine...

alimentare, chiar în depozitul de la Medgidia, sînt din abundență. Această neglijență în o-norarea notelor de comandă făcute de unități explică și lipsurile semnalate în unități comerciale din HUNEDOARA. În depozitele O.C.L. „Alimentara” (director Nicolae Marcu), produsele există, dar felurite motive le împiedică să ajungă la rețea și la consumator.

E oare aita de lung și de anevoios drumul pe care-l au de parcurs mărfurile din depozitele comerțului cu ridicata în unitățile de desfacere cu amănuntul? Iată o întrebare pe care în mod obligatoriu ne-o punem în fața unor situații de felul celor mai sus arătate. Ce răspunsuri aflăm? La GALATI la magazinul universal nu se găsesc unele confecții (pijama de diftina, cămăși în carouri) deși ele există în depozit. Explicația? Aducerea mărfurilor de la bazele întreprinderii comerțului cu ridicata — produse textile și încălțăminte la magazin durează două săptămîni, deși de la bază la magazin nu s-au mai mult de cinci sute de metri. Încet- încet melcul de-ar merge transportul și tot ar putea străbate într-un timp mai scurt distanța. Baza I.C.R.T.I. Galați reușește însă performanța de a manipula și transporta mărfurile chiar mai încet decît melcul. E o „realizare” care merită s-o cunoască secția comercială a comitetului executiv al statului popular regional Galați, care, nu ne îndoim, va analiza și felul cum a fost ea obținută. În ceea ce privește aprovizionarea unităților de desfacere, o părere ciudată și inapoiată în același timp, are responsabilul bazei I.C.R.M. de la IASI, Semnă-lindu-i-se faptul că centrul 35 produse industriale din cartierul Tătarăși nu primește sortimente corespunzătoare de articole din mase plastice, el a răspuns că nu poate repartiza nimic acestei unități deoarece articolele respective trebuie

MARFA-I BUNA — CLIENTUL MULȚUMIT

Cetățeanul odată intrat în magazin, satisfăcut de aspectul general, de felul de prezentare a mărfurilor, cere vînzătorului ce-i este de trebuință. Cu zimbelul pe buze, plin de bunăvoință (ceea ce scrie nu-l o imagine ideală, ci o realitate sesizată în foarte multe unități comerciale), acesta-i oferă produsul solicitat. Fiește că satisfacția cumpărătorului — și a vînzătorului deșigur — e deplină dacă produsul corespunde sub aspect calitativ, cerințelor. În marea, în unanimitate majoritate a cazurilor, el corespunde. Și datorită strădăniei muncitorilor din întreprinderile industriale de a produce bunuri de consum de calitate, dar și preocupării lucrătorilor din comerț, care au grijă să excludă din rețeaua comercială, printr-o exigentă recepționare, mărfurile de proastă calitate. Așa a procedat — și bine a procedat — baza de aprovizionare I.C.R.T.I. PLOIEȘTI, cînd a refuzat 35 de perechi de pantofi de damă fabricați de întreprinderea „Stefan Plavăț” din Timișoara; 300 de perechi de ghete de copii fabricate de întreprinderea „Nikos Berloianis” din același oraș și un număr destul de mare de pantofi de damă produși la întreprinderea „Solidaritatea” din Oradea, pantofi care aveau pete, aveau tocurile prinse slab, nuanțe diferite la aceeași pereche, etc. Și la CONSTANȚA, unde majoritatea mărfurilor primite au fost de bună cali-

vîndute cu prioritate... în centrul orașului.

Alteori drumul produselor de la bază la magazin nu se efectuează nu din pricina unor anumite „părerii” ci pur și simplu din neglijență, din nepăsare. La PIATRA NEAMȚ, unitatea alimentară nr. 36 din cartierul Vînători a avut goluri în aprovizionare (teleana, măsline, scrumbii — ce se aflau la bază) datorită merceologului Petronela Bulgaru de la filiala I.C.R.A. Piatra Neamț care nu s-a prezentat vreme de două săptămîni să ridice notele de comandă. La fel s-a întîmplat la magazinul Alimentara nr. 39 din centrul Stejaru. Singura deosebire e doar că merceologul bazei — C. Jora — a luat nota de comandă a unității, dar plecînd în concediu... a uitat-o în buzunar.

Oricît de concludente ar fi exemplele de mai sus, nu trebuie să se creadă că vinovate de deficiențele de aprovizionare a unor unități sînt, în mod exclusiv, întreprinderile comerțului cu ridicata. LA PLOIEȘTI sînt gestionari de magazine care se sîchiesc prea puțin de cererile consumatorilor și în consecință fac comenzi la vola întîmplării. Lipsa lustrilor, de pildă, la magazinul 29, s-a datorat responsabilului unității care timp de două săptămîni a neglijat să facă comanda. De asemenea, lipsa unor sortimente de voaluri și broșuri la magazinul 22 din același oraș tot responsabilul de unitate i se datorește, deoarece nu le-a comandat de la bază.

Cît de reprobabilă este această nepăsare — în totală contradicție cu comportarea unui responsabil de unitate comercială — și în același timp cîtă însemnată are aprovizionarea la timp a magazinului pentru creșterea volumului desfacerii și pentru satisfacerea cerințelor consumatorilor ne dovedesc, cu prisosință, exemple de felul celui dat de tov. Jora Nicolae, responsabilul magazinului de textile nr. 4 din str. Ștefan cel Mare din CONSTANȚA, care, datorită bunei aprovizionări a magazinului, a legăturii permanente cu depozitul de aprovizionare a reușit într-un an de zile să-și dubleze vînzarea și să câștige stîma cumpărătorilor. Și alături de el, exemplul tovarășilor Apostol, responsabilul magazinului Alimentara din str. Brezoianu nr. 4, M. Segall, responsabilul magazinului Textila din B-dul Gloriei 74 din Capitală s.a.

Cele arătate mai sus dezvăluie serioase deficiențe în legătura dintre comerț cu ridicata și cel cu amănuntul. Aceste deficiențe care au repercusiuni asupra bunei aprovizionări și asupra realizării planului de desfacere se cer curmate fără întârziere. Și pentru curmarea lor trebuie să-și spună cuvîntul forurile răspunzătoare, sancționînd cu asprime pe cei ce se fac vinovați — din nepăsare sau din nepricepere — de greșeli care prejudiciază buna desfășurare a activității comerciale.

Noul magazin cu autodeservire de pe str. I. V. Stalin din orașul Bacău

Foto: V. ARICESCU

Raid-anchetă întreprins timp de două zile de către 33 redactori și reporteri în 26 de orașe ale țării

hala „Ilie Pintilie”, magazinul alimentar nr. 48, băcănia din str. Ștefan Furtună 131, magazinul alimentar din Crîngasi 1 au refuzat primirea brînzii teleana de vacă, a unor saci umezi de orez și de zahăr și a unor cutii de biscuiți și conserve de mazăre de calitate necorespunzătoare. Dacă mărfurile respinse erau necorespunzătoare, felul de a proceda al responsabililor de unități, este pe deplin corespunzător. Ei au apărut prestîgiiu comerțului socialist, au apărut interesul organizației comerciale respective, au apărut interesul clientului și, dacă privim lucrurile mai departe, au contribuit la apărarea prestigiului mărcii fabricii, întreprinderilor aflate în greșală.

Oare această severitate nu-i de preferat îngăduinței care a înlesnit pătrunderea în rețeaua comercială

din TURNU SEVERIN a unor panotfi de proastă calitate produși la întreprinderea „Mondiala”? N-ar fi oare de dorit ca organizațiile comerciale din ORADEA să fie mai exigente și să împiedice pătrunderea în comerț a unor confecții sub orice nivel produse de fabrica „Flacăra” Cluj și a unor blănuiri produse de întreprinderea „1 Mai” Oradea. Socotim că da. Procedînd ast-

VORBA DULCE MULT ADUCE

Lăsînd în drumul nostru prin magazine departe marile unități prea bine cunoscute, aflăm din gura cumpărătorilor cuvinte de laudă pentru munca lucrătorilor din foarte multe mici unități comerciale. Deputata Maria Copciălu, din raionul Lenin-BUCUREȘTI, exprimînd opinia cetățenilor din blocul de pe str. Brezoianu nr. 9 acordă o foarte bună apreciere lucrătorilor Petre Migon — responsabil — și Filofteia Vasilescu — vînzătoare — de la magazinul alimentar aflat la parterul casei. La fel, cuvinte de laudă și mulțumiri au cumpărătorii pentru lucrătorii (și în deosebi pentru C. David, vînzător la raionul mezelurilor) de la magazinul alimentar de pe str. Popa Tatu nr. 1-BUCUREȘTI al cărui responsabil, M. Sucigan, se dovedește a fi un priceput vorbă de duh, scrisă la gazeta de perete a unității, sub un desen ce vrea să înfățișeze doi cusurii:

Magazinul?! N-am ce spune. Mărfurile sî foarte bune. Însă-i trist căci precum vezi N-are cozi să te distreze...

Epigrama se potrivește bine și unității „Alimentara” nr. 51 din

fel, s-ar fi evitat situația actuală, cînd cumpărătorii, prin refuzul lor de a cumpăra amintite produse, efectuează operația de recepție pe care alte organe n-au fost în stare sau n-au vrut s-o facă. Același lucru se poate spune și despre cel care, cu un total dispreț pentru avutul obștesc și pentru cumpărătorii, au introdus la PITEȘTI, în circuitul comercial, la magazinul nr. 25 menaj-sticlărie, 150 farfuri de masă plastică, toate cu defecte de fabricație, care așteaptă, (zadarnic!) încă din 1959 vreun client.

De această gravă lipsă se fac vinovate atît conducerea fabricii de mase plastice București, care a permis livrarea acestor produse, cît și cea a O.C.L. Mixt Pitești (director coordonator Ion Dumitru, director comercial Adolf Rester, care le-a recepționat cu lipsă de răspundere).

Uneori se întîmplă ca unele produse de calitate necorespunzătoare să intre în circuitul comercial prin procedee necinstite. LA CRAIOVA bunăoară, la Alimentara nr. 132, puținele cu brînză primite de la I.C.L. Craiova, (director tov. Motorga) aveau pe deasupra două straturi de brînză bună, bucăți mari, corespunzătoare calității indicate, pentru ca apoi pînă la fund să fie pline cu sfîrșimături pe care cumpărătorii nu acceptau să le cumpere nici la calitate a treia. Acest procedeu, strîin de relațiile noi, socialiste, care trebuie să existe între întreprinderile noastre, se cuvine înfierat ca toată apripnea. Semnalînd atîr manifestări organelor de resort, aces tea n-au nimic de spus? Voim să credem, că de fiecare dată cînd asemenea abateri vor fi sesizate, ele vor acționa în consecință, călăuzite de convingerea fermă că în rețeaua comerțului nostru socialist trebuie să-și facă loc numai și numai produse de cea mai bună calitate. Aceasta este o cerință de primă însemnată, care trebuie dusă la îndeplinire, în numele principiilor care călăuzesc activitatea comercială, în numele respectului pentru cumpărător.

REȘITA, unde vînzătoarea Margareta Ormeier, care deservește un raion cu plată directă la vînzător se comportă amabil, politicos, plină de bunăvoință și solicitudină. Și-n Valea Jiului, la PETROSANI, minierii și soțiile lor sînt mulțumite de operativitatea și conștiințiozitatea cu care sînt serviți la magazinul „Alimentara” nr. 8 (unde pentru scurtarea duratei deservirii există două raioane cu plată direct la vînzător), la magazinul cu textile nr. 1 și la alte unități. La fel de mulțumii sînt brăilenii de activitatea magazinului „Alimentara” nr. 1, mulțumii sînt țeserii de munca tovarășii Maria Răceanu de la centrul 81 produse chimice preambalate care știe să recomande cumpărătorilor produsele, are răbdare să explice modul de folosință a lor vîndînd în același timp o deosebită grijă pentru păstrarea curățeniei, a bunei rînduiri și pentru permanentă aprovizionare a micii unități unde lucrează.

Și la TIRGU MURES întîlnim asemenea exemple. Aici brigăzile de control obștesc au dat recent un imbucurător certificat: din 28 magazine alimentare controlate, 18 unități au fost găsite într-o stare exemplară. Gestionarul unității „Lacto” nr. 154 — Ioan Botha — este atît de atent față de cumpărătorii încît înainte de ora deschiderii cercetează personal calitatea laptei, a smîntîniței și a celorlalte produse pe care urmează să le pună în vînzare. Asemenea lui o atitudine plină de soliditudine față de cumpărătorii se dovedesc a avea vînzătorii magazinului textil nr. 25 din Piața I. V. Stalin, vînzătorii magazinului „Moda” din centrul Tg. Mureșului și alții din alte și alte unități.

În ciuda mulțimii bucle cu pri-leul raidului nostru, sîntem obligați cu părere de rău să oprim aici citirea lor. Ne-ar trebui — și acest fapt e deșigur imbucurător — zeci și zeci de coloane de ziar pentru a-i pomeni, măcar nominal, pe vînzătorii și pe gestionarii apreciați de cumpărătorii și laudaj de dinșul. Locul îl lăsăm citirii cazurilor de comportare necorespunzătoare — cazuri izolate, e drept — care trebuie grabnic cercetate și îndreptate. Astfel, secțiunea comercială a sfatului popular orașenesc TIMIȘOARA ar trebui fără pic de întârziere să ia în cercetare sesizările făcute de controlul obștesc și de cetățeni și să găsească măsuri potrivite pentru curmarea felului de a se comporta al vînzătorilor de la o seamă de centre de pline (cel din Bd. 6 Martie nr. 6 din Piața Tolbuhin 44, din str. Mareșal Joffe nr. 27, din str. Plopi etc.). Cu mai multă operativitate și energie trebuie să treacă la măsuri concrete de îndreptare a lip-surilor sesizate și secțiunea comercială a sfatului popular orașenesc CRAIOVA. Manifestări de felul celor a gestionarului Ilie Sorocanu de la unitatea I.I.S. „Bijuteria” de pe Calea Lenin 92, care s-a dovedit necuviincios și a încercat să intimi-

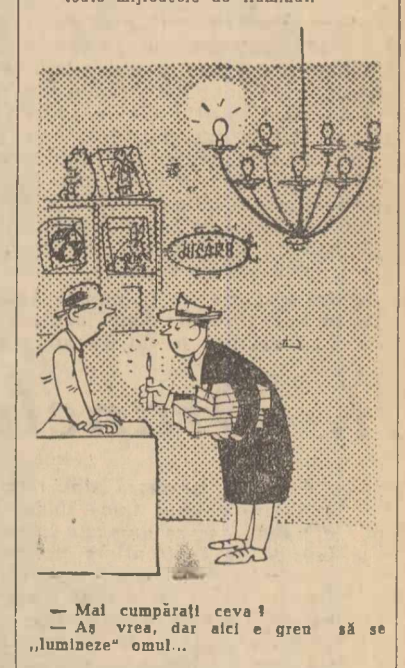
deze pe membrii echipei de control obștesc condusă de tov. Ion D. Drăghiceanu, se cuvin aspru combătute. Aceasta va contribui la încurajarea activității echipei de control obștesc și bineînțeles la curmarea unor lipsuri din activitatea comercială.

Organele comerciale au datorită să manifeste mai multă exigență și mai multă hotărîre în curmarea abaterilor. Situații de felul celei a rezimierii, Maria Boldea din București este în această privință o concludență mărturie de conștientă a lipsurilor. În ciuda faptului că a dovedit o comportare nedemnă la unitatea 361 de pe str. Ecaterina Teodorescu — fapt care a atras împotriva ei o ploaie de reclamații — conducerea filialei „Aprozar” Tudor Vladimirescu (director tov. Poștolea) a mutat-o, disciplinar într-o altă unitate, din Vitan. Acest fel de a proceda, pe cît de nejust pe atît de neadecuat, nu poate decât să încurajeze elemente inapoiate și comode de tipul responsabilului I. Popescu de la unitatea textilă de pe Calea Victoriei 25 care, deși are șapte reclamații împotriva-l, continuă să lucreze nestîrînit așa cum îi place lui și nu cum se cuvine. Un caz asemănător se semnalează și la TIRGU MURES, unde directorul O.C.L. „Alimentara”, Iosif Simion, nu ia măsuri împotriva gestionarului Temeșvari, de la unitatea „Alimentara” nr. 2, specializat în favoritisme, recalcitrant, surprins de controlul obștesc pe cînd „clupea” la cîntar.

O atenție specială se cuvine dată funcționării exemplare a formelor avansate de comerț împiedicînd știrbirea prestigiului lor de către unele elemente răvăturate ori nepricepute. Așa stau lucrurile de pildă la BRAȘOV, la magazinul cu autodeservire „Select” — responsabil Beria Moldovan — (specializat în vînzarea încălțămîntului) unde personalul se dovedește a avea prea puțin interes pentru un comerț civilizat.

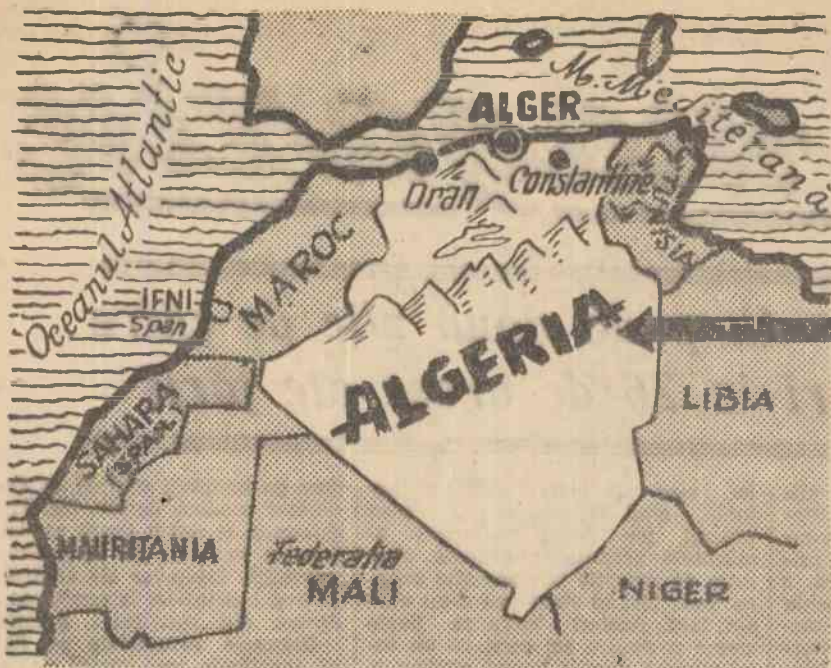
Totodată se vădește a fi necesară o preocupare mai sîrătoare pentru instruirea cadrelor, pentru specializarea lor. Este demn de relevat faptul că la SIBIU, de pildă, majoritatea lucrătorilor din unitățile comerciale sînt absolvenți ai școlilor profesionale comerciale; o parte din lucrători au terminat studiile în școli medii, iar alții s-au calificat la locul de muncă. Pentru îmbunătățirea cunoștințelor lucrătorilor, O.C.L. Produse Industriale a înființat cicluri de lecții pentru improspătarea cunoștințelor. La IASI, cu sprijinul comisiei de femei, au fost recrutate cincizeci de

Pe Bulevardul 30 Decembrie din Timișoara, la unitatea 129, la magazinul de florărie, la farmacia nr. 2 și la expoziția de lucrări, sub prețutul economiilor nu sînt folosite toate mijloacele de iluminat.

tovarășe la un curs de pregătire de șase luni pentru cadrele comerciale. De asemenea funcționează de trei luni un curs pentru ridicarea calificării vînzătorilor, a responsabililor de raioane, a bufetierilor, canagiilor și ospătarilor. Această preocupare pentru ridicarea calificării cadrelor din comerț există și în raioanele Capitalei și în multe alte orașe din țară. Grijă pentru ridicarea calificării trebuie imbinată cu preocuparea bunei folosiri a cadrelor. Trebuie să se înțeleagă că greșeli de felul celor săvîșite la BIRLAD, unde vînzătoarea Geta Ioan, proaspăt absolventă a unei școli profesionale de doi ani în specialitatea textile-încălțăminte, a fost repartizată la un raion de vînzare a jucăriilor ori la GALATI, unde un vînzător de la magazinul de încălțăminte nr. 139 a fost mutat în scurt rîstimp în diferite sectoare (sticlărie, vopșitorie, pictură de firme și în fine încălțăminte) nu sînt de natură nici să ridice calificarea lucrătorilor din comerț nici să contribuie la îmbunătățirea activității comerciale.

În viitoarele numere ale ziarului vom reveni, ridicînd și alte probleme din comerț sesizate de redactorii și reporterii noștri ori aduse la cunoștința redacției de către corespondenții voluntari și cititori.

MĂRSĂLUIND 993 KM. PRIN ALGERIA LUPTĂTOARE

În Franța și Algeria are loc referendumul organizat de guvernul francez în problema algeriană. Acest referendum, calificat în numeroase cercuri politice drept o manevră diversionistă menită să sprijine politica de subjugare a poporului algerian, prilejuiește ample dezbateri în presa internațională.

În legătură cu adevărata opinie a populației algeriene publicăm mai jos fragmente din jurnalul lui Khateb Yacine, scriitor algerian, în prezent refugiat în străinătate. În aceste însemnări sint povestite episoade emoționante din lupta eroică pe care poporul algerian o duce pentru a obține eliberarea patriei sale de sub jugul colonialist.

I. Fiul de țăran

Tatăl meu era țăran. Treceam adesea împreună cu el prin fața unor lanuri de grâu ai căror proprietari erau, invariabil, coloniștii europeni. Mulți lucrători cu brațele munceau pentru ei din zorii și până în noaptea pentru o bucată de pînă. Cu toată mizeria în care trăiam, tatăl meu nu voia să lucreze pentru ei.

— Aceste pămînturi sînt ale noastre. Atunci nu l-am crezut. Cînd am văzut tractoarele, mașinile, uneltele coloniștilor, mi-am spus: „Aceștia sînt boaga”. Tatăl meu e nebun.

— Da, sînt ale noastre, ale unor oameni ca noi. Va trebui să luăm armele în mîini pentru a face vocea noastră auzită.

Da, tatăl meu vedea departe. Prevedea de pe atunci reforma agrară pe care o întîlneau acum în teritoriile eliberate ale Algeriei. Încă de pe atunci el dorea să facă din mine un luptător, care să ste pentru ce luptă. Iar eu știam din instinct tot ceea ce ceilalți învăț de-abia la școală. Pentru mine, băiatul de atunci, nu numai pămîntul îmi era interzis. Pînă și pădurea era interzisă pentru puținele vite pe care le aveam. Viața mea de păstor era o continuă luptă încordată pentru a nu cădea în mîinile pădurarului. Și, totuși, după fiecare proces pe care ni-l făcea pădurarul era nevoie să sacrificăm unul sau mai multe capete de vite. Într-o zi, corpul pădurarului a fost găsit ciuruit de gloanțe. Tatăl meu a scăpat cu fugă. Eu am fost torturat de jandarmi: aveam pe atunci 13 ani. Am fost pus în libertate numai după o săptămîină: aveam o mîină ruptă. Aveam febră. Nouă pădurar, pentru a răzbuna pe predecesorul său, a luct și ultimele noastre oi. Acum nu mai visam decît să capăt o oaie. Mama căuta să mă îndepărteze de la aceste gînduri. O dureau ochii din cauza plînsului. Ce era de făcut? Singura soluție era de a cultiva cum puteam cele cîteva hectare de pămînt sterp, aproape stîncă. Ne-aveam unelte. Făceam totul cu mîinile.

Locuim, împreună cu mama, într-o casă cu o singură cameră construită din cuburi mari de argilă arsă la soare. Într-un colțisor al odăii era improvizată bucătăria. Eram departe de a avea asigurată pezmelul nostru zilnic de orz înmuia în ulei. Ca și ceilalți țăranii ruinați, la fel ca nomazii și gomerii din satele vecine, mă hrăneam cu ierburii și rădăcinii, ghindă și anghinare sălbatică. Ca și ei eram pe jumătate gol. Mulți copii mureau de foame sau de frig, deoarece satul nostru era situat în apropiere de munți. Îmi aduc aminte mai ales de o epidemie de tifos, care în 1945 a secerat vîieile oamenilor într-un ritm infernal. Anul 1945 a fost pentru mine și pentru întreaga mea generație un an tragic; acesta a fost anul foamei, anul în care la 8 mai revolta populară a fost înecată în sînge. (Masacrul de la Sétif, în cursul căruia colonialiștii au ucis 40 de mii de algerieni — N. tr.). Închisoările erau pline.

Eu am fost arestat în orașul Aouk-Ahras, avînd în buzunar un pistol englezesc. Am fost acuzat că am tras focuri de armă asupra unui

grup din legiunea străină. Am fost ținut timp de 15 zile în mîinile poliștilor și ale jandarmilor. Aceștia au chemat pe mama. Ea auzea țipetele mele în timp ce eram bătut, legat cînd de un drug de fier, cînd suspendat de o macara. M-au făcut să beau apă cu săpun dintr-un lighean. Dar nu am povestit mamei mele nimic din toate acestea. După aceea, am avut febră timp de șase luni; aveam crize acute la ficcare a doua sau a treia zi.

În jurul meu toți erau suspecți. Oamenii erau arestați acasă sau pe străzi. Camioanele „Flac” îi transportau afară din localitate, cît mai departe posibil. Eram puși să coborâm și îi se spunea: Puteți pleca! Apoi le descărcau mitralierele în spate. Pe străzi puteau cadavrele devorate de șacali.

Pradă disperării m-am înrolat în marină pentru 3 ani. Apoi m-am stabilit în Franța. A izbucnit revoluția. Am stabilit cîrind contactul cu Frontul național de eliberare și am reluat lupta. Mulți francezi ne-au ajutat în munca noastră. Fără ei, în sectorul meu nu am fi putut face nici măcar jumătate din ceea ce am înălțat. Într-o familie care mă găzduia, o doamnă în vîrstă aprindea o lumînare de ficcare dată cînd plecam într-o misiune...

În cele din urmă, căutat de poliție, a trebuit să părăsesc Franța. Am sosit în Tunisia și m-am înscris voluntar. Am intrat în Algeria. Țăranii ne-au primit cu mare bucurie. Aveam cu noi provizii pentru 3 zile, pentru a nu-i îngreuna cu obligația de a ne primi. Am participat la o expediție de 8 zile de o parte și de cealaltă a „liniei Maurice”. În cursul marșului oamenii cîntau. Moartea era ceva desigur care se vorbea în mod foarte natural. „Dacă mor, îi se va cuveni îmi ceasul și portofelul meu” — își spuneau reciproc luptătorii.

Iată un exemplu de înaltă ținută în rîndurile luptătorilor noștri: Unul dintre tovarășii noștri de luptă Abdelaziz Kader, a fost lovit de o schije de obuz care i-a retezat un picior de la genunchi. Singele îi curgea șiroaie și piciorul nu se mai ținca decît în piele. Mă aflam alături de el împreună cu nepotul său. Abdelaziz Kader era sublocotenent infirmier la Comandamentul batalionului Iar nepotul său era infirmier într-o companie. Nu am reușit să opim sîngele. Abdelaziz, fără să se preocupe de rana lui ne-a strigat: „Culcați-vă la pămînt”. Bombele și obuzele plouau în jurul nostru. Nepotul a încercat atunci să-i amputeze complet piciorul. I-am dat cuțitul meu suedez. Rănitul a mai avut încă puterea să spună nepotului: — Nu așa se taie un picior. Dă-mi cuțitul ca să-ți arăt eu cum trebuie. Apoi a înțeles că este pe moarte și a împărțit celorlalți puținele lucruri care-i aparțineau. După o oră îi închideam ochii. Țăranii au transportat cu cătrîii lor pe ceilalți răniți către frontiera tunisiană. Cu cît timpul trecea, cu atît lupta era mai înverșunată și cu atît mai aprig poporul ne sprijinea, aruncînd toate forțele sale în luptă.

Comandantul unității ne-a cedat o parte din cîredă pentru un prînz în aer liber. Un negustor tunisian din zona de frontieră la care soldații noștri aveau obiceiul ca în trecere să se apro-

Khateb Yacine

scriitor algerian

vizioneze ne-a pus la dispoziție bomboane și caramelle pentru băieți.

Încă de la orele 5 dimineața, fiind înștiințat de patrulele noastre, refugiații soseau cu sutele. Li s-au alăturat locuitorii din regiune și numeroase familii tunisiene. Toți erau acolo, plîni și sugarii. Am numărat cel puțin 3000 de persoane. Unii au mers ore întregi și au străbătut zeci de km. Eram mîndri și feliți de a fi prezenți la nașterea Algeriei noi: era sărbătoarea cea mai frumoasă pe care o puteam aștepta. Soldații, care serveau ceai și cafea, s-au amestecat printre țăranii discutînd cu ei despre evenimente. De pretutindeni se auzeau risete și cîntece. Mulți se îmbrățișau. Erau rude sau prieteni care se pierduseră datorită războiului și se regăseau acum cu o bucurie de nedescris. Copiii erau din cale afară de entuziasmați; cățărați pe spatele luptătorilor ei voiau să vadă armele, le puneau zeci de întrebări; unii mai mici adormiseră pe genunchii lor. Mulți erau orfani și nu cunoauseră de multă vreme o astfel de atmosferă de familie. Se făcuseră ceasurile 11 și oamenii tot mai continuau să vie. Am început să fim neliniștiți de această creștere a numărului maselor alt de aproape de linile inamice. Era o dimineață însoțită de toamnă și în curînd spectacolul a devenit solemn; toți erau adunați și atenți, ceremonia începuse. În centru se aflau soldații și țăranii. În jurul lor stăteau femeile. Ca prin farmec copiii au devenit liniștiți

III. Un sat distrus

Noembrie 1954: începutul revoluției noastre. Pe atunci lucram la Paris. În fiecare zi în orele mele libere auzeam pe tovarășii mei proletari emigrați în Franța evocînd acțiunile patrioților care luptau în Algeria. Urmăream zi de zi și stiriile despre acțiunile patriotice, de care erau pline zările pariziene. Un an mai tîrziu, la 20 octombrie 1955, m-am hotărît să mă alătur formațiunilor Frontului Național de Eliberare și m-am înapoiat în Algeria. În cea de a doua zi după sosirea mea în satul natal, către orele 6 seara, am ieșit din casa părintească fără alt scop pentru moment decît de a lua puțin aer. În curînd am înțeles trei necunoscuți înarmați și în uniforme.

— Ce faci aici?
— Mă plimb.
— Ești din acest sat?
— Da.
— Nu te-am mai văzut.
— Am sosit acum de la Paris.
— Bine. Și ce vei face?
— Știi de ce m-am întors.
— Această însemnă că ai intenția să lupți împotriva dușmanului țării tale.
— Este singura mea dorință.
— Cîți ani ai acum?
— 16.
— Bine. Poți veni cu noi imediat.

I-am urmat fără a mai înștina pe mama și pe sora mea. Între timp, cît a avut loc convorbirea între mine și soldați, un bătrîn stătea aproape și mă urmărea din ochi. M-a recunoscut și a povestit totul familiei. Am aflat acest lucru abia după 20 de luni, cînd pentru prima dată, în uniformă de soldat al armatei naționale de eliberare, am avut, în sfîrșit, prilejul să trec prin satul meu natal.

și serios. La tribună luaseră deja loc ofițerii unității. Sentinelele cu puștile lor mitraliere vegheau camuflați sub arbuștii de pe crestele colinelor.

Comandantul făcu doi pași înainte pentru a citi declarația care anunța, în urma hotărîrii Consiliului Național al revoluției, constituirea guvernului provizoriu la Republicii Algeria. Toți s-au ridicat în picioare.

„Femei și bărbați ai Algeriei revoluționare! Crearea unui guvern algerian după 130 de ani în care ne-am aflat în întunericul coloniei constituite un eveniment istoric de însemnătate internațională: însemnă învierea unui popor”. Pe măsură ce înainta citirea proclamației, un soldat înălța încet drapelul național algerian. Încetul cu încetul se auzea tot mai puternic cîntecul revoluționar — „Jurămîntul”. În același timp răsunau împușcăturile de armă, trei salve succesive ale gărzii de onoare, și apoi rafalele puștilor mitraliere ale escortei din apropierea tribunei. Abia s-au terminat discursul și cîntecul că un ropot de aplauze s-a unit cu făcîndul armelor automate și, ca un val de neîntîlnit, mulțimea s-a îndreptat spre drapel.

În cîteva momente am asistat la o scenă care ne-a înmărmurit. Pavilionul a început să se clatine, a fost smuls asemeni catargului unei corăbii în mijlocul furtunii și a fost făcut în bucăți împreună cu drapelul și stocul: ficcare și-a luat cîte o bucată. A trebuit ca noi soldații să facem un mare efort spre a ne stăpîni. Apoi, într-o cliptă, ne-am dăruit: ficcare a vrut să ia cu sine o fișă din stofa care simboliza eliberarea. Aceasta este înfrîngerea drapelului dispărut în sînul unui popor, multiplicat la infinit în inima cetățenilor algerieni.

Îmi aduc aminte de toate amănuntele. Era într-o joi, la orele 4 dimineața; eram 85 de luptători. Abia fusese semnalată trecerea noastră că populația a și alergat să ne primească

Soldați din armata de eliberare națională a Algeriei.

cu brațele deschise. După un scurt repaos, am cerut permisiunea să vizitez familia mea, ceea ce mi-a fost îngăduit deîndată. Am luat-o pe cărare care ducea spre casa noastră, înima îmi bătea cu putere. În fața porții am strigat de trei ori dar nu a răspuns nimeni. În sfîrșit, după ce am strigat numele meu cu glas tare cu test mama cu sora mea. M-au îmbrățișat cu lacrimi

în ochi. Mama mi-a povestit că colonialiștii au venit încă a doua zi după ce am plecat, că au torturat-o pe ea și pe sora mea pentru a afla unde sînt. Dar ele nu au spus nimic.

Timpul trecea repede. Era aproape 6 și jumătate cînd sora mea a servit cafeaua; cu un suris mi-a șoptit că în ziua aceea fusese foarte cald. Am înțeles îndată despre ce era vorba: dușmanul era foarte aproape. Dar mama nu înțelese. Atunci am plecat repede îndreptîndu-mă spre tovarășii mei care deja luptau. Zece minute mai tîrziu o escadrilă de 9 avioane bombardă satul semănaînd tornadă. Casele au fost în mare parte distruse. Văzînd aceasta, comandantul nostru ne-a ordonat să luptăm pînă la ultimul om. Între timp au sosit cu camionul și cu elicopterele întăriri pentru inamic. Două ore mai tîrziu încă rezistăm: atunci au venit avioanele din nou și ne-au bombardat cu napalm. Una dintre bombe a căzut chiar între rîndurile noastre și a ucis patru oameni. A trebuit să facem joncțiunea cu alte grupuri care contraatacrau vijelește. Treceam pe lângă o casă distrusă am zărit un copil de aproximativ trei ani care stătea lîngă mama sa, moartă. Comandantul nostru a luat copilul cu el. Curînd după aceea s-a apropiat de noi trei fete care ne-au atras atenția asupra unei capcane puternice pe care o pregăteau francezii. Comandantul le-a lăsat lor copilul.

Lupta a reînceput. O nouă coloană inamică ne ataca cu toată puterea. Nu mai eram decît 17 oameni. De îndată am îndreptat focul asupra francezilor și am auzit țipete venind din rîndurile lor. Îi luasem prin surprindere. Comandantul nostru ne-a învățat ca întotdeauna să rămînem pe pozițiile cucerite; la căderea nopții eram stăpîniți terenului. Dar ne rămănea încă datoria mai grea de a aduna morții noștri din mormanele de cadavre abandonate de dușman. Plerderile noastre se ridicau la 11 morți și 5 răniți. La orele 2 noaptea după ce am trimis răniții spre un spital de campanie a trebuit să mărgălim în continuare pînă dimineața. În tot acest timp nu mîncasem nimic. Oboseala ne doborîse aproape; totuși, în cursul marșului de

noaptea nu mă gîndeam decît la familia mea și la ceea ce a putut să i se întîmple. Dar nu am reușit să aflu nimic pînă astăzi.

Au trecut alte 9 luni; lupta noastră continuă fără întrerupere. Hotărîserăm că constringem pe francezi să părăsească zona noastră. Această zonă era plină de păduri, foarte corespunzătoare luptelor de partizani, iar noi eram destul de numeroși. La trei zile după ce ne stabilisem în inima pădurilor, am fost informați că inamicul se pregătea pentru un mare atac. Această informație ne-a parvenit într-una din zile, tîrziu pe la orele 1 noaptea; la orele 4 dimineața ficcare dintre noi se afla la postul său, gata de luptă. Am rămas în stare de veghe cu armele gata pînă la orele 7, cînd și-au făcut apariția avioanele lor și au început să răpăde mitralierele. Din pricina zgomotului asurzitor al avioanelor nu ne puteam înțelege între noi; ordinerile erau date prin gesturi. Curînd după aceea avioanele au dispărut și ne-au atacat trupele. Încleștarea forțelor a durat pînă la orele 9; în această luptă am fost răniți împreună cu alți nouă dintre tovarășii mei de luptă. În rîndurile noastre aveau 18 morți; dar inamicul avusesse pierderi și mai grele: 47 de morți. Am capturat 26 de puști și o mitralieră franceză.

Am înmormîntat pe cei căzuți; cei răniți au fost duși cu cătrîii la 15 km. depărtare unde exista o infirmerie subterană. Am rămas acolo timp de trei luni. Comandantul nostru a venit să ne viziteze și ne-a adus vești bune: am reușit inițial, am capturat multe arme și unitățile noastre se înlăureau continuu. Ne-a cerut să ne menținem moralul ridicat și ne-a informat că trebuie să plecăm. „Cred că acum veți putea mărșălui — ne-a spus el. La Tunis vă veți vindeca bine. Vă doresc mult noroc”. În ziua următoare am pornit la drum. Peste tot, pe unde treceam, populația ne aștepta cu brațele deschise. După 33 de zile eram la frontieră. Parcurseserăm 993 de km. mărșăluind zi și noapte, de multe ori fără să mîncăm, dar în tot cursul drumului nu am mai înțîlnit pe inamic. În cea de-a 35-a zi de mers am ajuns la frontieră, pe care am trecut-o fără nici o greutate, tîind puși și simplii firele electrice ale liniei „Maurice”. Presa colonialistă spune minciuni atunci cînd pretinde că obstacolele lor sînt de netrecut...

II. Drapelul care a dispărut

Cele ce urmează sînt relatate într-o scrisoare a unui tînăr soldat de la Baza din Est: Așa se numește teritoriul care se întinde de la frontiera tunisiană pînă la „linia Maurice”: teritoriul împinșit cu rețele de sîrmă cu curent electric de către francezi pentru a împiedica strecurarea de arme și de luptători în Algeria. Aceasta este o regiune muntoasă și păduroasă potrivită pentru lupte de partizani. Bombardamentele, duelerile de artilerie, locurile de pîndă au fost menținute fără întrerupere începînd din prima lună a revoluției. Cea mai mare parte a satelor au fost rase de pe fața pămîntului de către trupele franceze. Țăranii au fost siliți aproape toți să-și părăsească satele, recoltate pentru a se ascunde în adăposturi subterane așteptînd să sosesacă unele unități ale armatei de eliberare națională.

30 septembrie 1958: Unitatea noastră se afla de serviciu la frontiera tunisiană. Trebuia să protejăm intrarea ultimelor unități. Regiunea era populată cu un mare număr de refugiați de-ai noștri. Așa a fost încă din primul an al războiului. În fiecare zi politica „pămîntului pierdut” alunga noi și noi grupuri de desmoștenii, femei, bătrîni, copii, invalizi către centrele de refugiu de pe teritoriul tunisian. Dar resursele noastre nu erau suficiente pentru a face față acestui exod de masă, așa încît cea mai mică pesteră, cel mai mic refugiu natural era plin de familii întregi. La fiecare pas, prezența lor ne amintea de seria lungă, infamă de atrocități colonialiste.

Nu aveam decît un singur gînd: să reîncepem lupta pentru a răzbuna pe toți acești nevînovați.

Într-o zi, am profitat de plimbarea noastră prin mijlocul refugiaților pentru a sărbători împreună cu ei proclamarea guvernului provizoriu al Republicii Algeria. Pentru a evita un eventual atac din partea aviației sau a trupelor franceze am ales un refugiu circular în formă de jgheab larg de aproape 150 de metri și am așezat de jur împrejur în pădure și pe dealuri sentinele înarmate cu puști mitraliere.

Una dintre unitățile noastre, care se reînoltea din misiune, sechestraseră cîteodă unui trădător: după ce l-a împușcat în apropierea localității Souk-Ahras: erau vreo 40 de boi și vaci.

Scena se petrece într-unul din orașele Algeriei. Cu prilejul înmormîntării celor uciși de poliția franceză, populația arabă manifestează cu steaguri și pancarte pentru independență. Înaintarea cortegiului este împiedicată de un baraj de parașutiști cu armele îndreptate amenințător spre populația pașnică. Față în față două lumi se înfruntă — lumea trecutului, a colonialismului, a mișcării de eliberare de sub jugul colonialismului și al exploatații.

Controlorul calității? Colectivul!

Scurt interviu cu directorul fabricii de încălțăminte „Ștefan Plavăț” din Timișoara. În discuție, o problemă la ordinea zilei: CALITATEA PRODUSELOR.

— Anul trecut, diferite baze ale comerțului au returnat întreprinderii 300 perechi încălțăminte care prezentau defecte. Cum a apreciat colectivul pe care îl conduceți o asemenea stare de lucruri?

— Și cum sună acest angajament?

— Numai încălțăminte de bună calitate.

— Ce condiții s-au asigurat în acest sens?

— În principal, s-a mers pe linia întăririi controlului calității. Numărul celui care se ocupă de controlul calității produselor în diferite faze și până la finalizare a crescut considerabil.

— Puteți să-mi dați un exemplu? De pildă, la cele două benzi rulante unde se fabrică pantofi cu ramă cusută și lipită, cîți controlori de calitate sînt acum?

— 411.

— Bine, dar cîți oameni numără această secție?

— Tot 411.

Reportorul uimit renunță să mai pună întrebări și dă fuga în fabrică să vadă cu ochii lui cele auzite.

„Deși interviul de mai sus este imaginar, toate datele prezentate sînt absolute reale. Și nu numai în ceea ce privește situația de la fabrica „Ștefan Plavăț”. La întreprinderile „Nikos Beloiannis” — Timișoara, „Libertatea” — Arad, „Horia” — Jimbolia, la toate fabricile de încălțăminte din Banat, numărul celor care se ocupă de controlul calității produselor începe să echivalzeze cu cel al tuturor muncitorilor.

Cum astăzi se va întreba cititorul nedumerit. Cine a mai auzit ca într-o fabrică să fie tot atîția controlori de calitate cîți sînt și muncitorii? „Nimic mai simplu, vor spune tovarășii de la întreprinderea „Ște-

fan Plavăț”, inițiatorii acestui sistem. Noi l-am numit control în lanț. Și nu ne-am gândit cîtuși de puțin să avem pentru fiecare muncitor un controlor de calitate, ci fiecare, muncitor să fie, pe lîngă propriul său control și controlorul de calitate al operației făcute de tovarășul dinaintea sa.”

Ce înseamnă acest lucru nu-i greu de deslușit. Este vorba mai ales de faptul că la controlul calității produselor la parte întregul colectiv. Deci fiecare se simte răspunzător de ceea ce face el, dar nu numai el, ci și de felul în care lucrează tovarășul său de muncă. Lupta pentru calitate nu mai rămîne astfel doar în sfera de activitate a serviciului de control tehnic, ci trece în preocuparea fiecăruia, a întregului colectiv. Este mult mai lesne de data aceasta de depistat și înlăturat eventualele defecțiuni ivite în cursul procesului de producție.

Dar care este eficacitatea sistemului de control în lanț? Să vedem mai întîi la întreprinderea unde s-a născut inițiativa. La serviciul controlului tehnic al fabricii „Ștefan Plavăț” nu a mai ajuns nici o pereche de încălțăminte necorespunzătoare. Aplicînd inițiativa tovarășilor lor, cei de la fabrica „Nikos Beloiannis” s-au angajat ca în acest an să producă numai încălțăminte de calitate I. Rezultatele de pînă acum sînt promițătoare. Desigur, ele se cer întărite, consolidate prin continuă îmbunătățire a calității sub toate aspectele sale: Mai multă încălțăminte, trainică și îngrijită lucrată, înseamnă un câștig pentru economia națională, pentru cumpărătorul de fiecare zi.

Față de toate acestea, avem o singură nedumerire. Care conducătorii ministerelor industriale, mai mult decît interesați în asigurarea succesului luptei pentru calitate, așteaptă extinderea acțiunii pînă la Timișoara fără nici un sprijin din partea lor? Cel puțin pînă la ora cînd aceste rînduri vîd lumina tiparului, nu avem cunoștință ca vreun ministru să fi înțeles ceva în acest sens. Inițiatorii acțiunii controlului în lanț așteaptă însă.

TUDOR GHEORGHIU

Incheierea tratatelor economice romîno-cubane

Între 3 și 7 ianuarie 1961 s-au purtat la București tratative între delegația guvernamentală economică a R. P. Romîne și delegația guvernamentală economică a Republicii Cuba. Tratatul s-a desăvîșit într-o atmosferă prietenească, în spiritul înțelegerii reciproce.

Protocolul privind schimbul de mărfuri romîno-cubane pe anul 1961 prevede ca R. P. Romîna să livreze Republicii Cuba utilaj petrolier, mașini pentru construcții de drumuri, compresoare frigorifice și alte utilaje industriale, produse chimice, uleiuri minerale, produse agro-alimentare. De asemenea R. P. Romîna va livra Republicii Cuba 2.000 de tractoare.

Republica Cuba va livra R. P. Romîne zahăr, oxid de nichel, diverse fibre textile, rețea de cord, cafea și alte bunuri de consum alimentare.

Documentele semnate prevăd acordarea de către R. P. Romîna de asistență tehnico-științifică Republicii Cuba. Se va asigura în R. P. Romîna pregătirea și perfecționarea lucrătorilor, tehnicienilor și inginerilor cubani și se vor primi tineri cubani la studii în Institute de învățămînt superior. De asemenea R. P. Romîna va trimite în Republica Cuba specialiști în diverse domenii. S-a stabilit de comun acord ca editurile de specialitate din R. P. Romîna să asigure traducerea în limba spaniolă a unor cărți tehnice și științifice.

În cadrul ajutorului tehnic, R. P. Romîna va organiza ateliere pentru repararea și întreținerea tractoarelor și utilajelor agricole livrate.

Cu prilejul tratatelor s-a convenit că R. P. Romîna acordă Republicii Cuba în condiții avantajoase, un credit în valoare de 15 milioane dolari. În cadrul creditului acordat, R. P. Romîna va livra mașini, utilaje și instalații, produse în R. P. Romîna, și care reprezintă interes pentru economia cubană.

Documentele au fost semnate, din partea romîna de tov. Ana Toma, adjunct al ministrului Comerțului, iar din partea cubană de Hector Rodriguez Llompart, ministru adjunct al Afacerilor Externe.

La semnare au fost de față din partea romîna tovarășul V. Dumitrescu,

adjunct al ministrului Afacerilor Externe, V. Steriopol și M. Petri, adjunct ai ministrului Comerțului, precum și membri ai delegației guvernamentale economice a R. P. Romîne.

Au fost de față comandantul Alberto Mora, director al Băncii de Comerț Exterior și ceilalți membri ai delegației guvernamentale economice a Republicii Cuba.

Tovarășă Ana Toma, adjunct al ministrului Comerțului, a oferit simbolic o masă în cinstea delegației guvernamentale economice a Republicii Cuba.

Au participat conducătorii delegației cubane, Hector Rodriguez Llompart, ministru adjunct al Afacerilor Externe, comandantul Alberto Mora, director al Băncii de comerț exterior și ceilalți membri ai delegației guvernamentale economice a Republicii Cuba.

Au luat parte Vasile Dumitrescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, membrii delegației guvernamentale economice a R. P. Romîne, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

În seara aceleiași zile delegația guvernamentală economică a Republicii Cuba a părăsit Capitala, îndreptîndu-se spre R. P. Bulgaria. (Agerpres)

ȘTIRE SPORTIVĂ

Echipa bucuresteană de fotbal Rapid și-a început sîmbătă turul în Turcia jucînd la Izmir cu echipa Altin Ordu. În ciuda timpului ploios peste 500 de spectatori au urmărit acest joc care s-a încheiat cu eșecul de 3-2 (1-0 în favoarea fotbalistilor romîni, prin purtele realizate de Balint (2) și Georgescu. Echipa Rapid a alinat ura în fața cunoștinței și aprobarea blocului N.A.T.O. care a devenit statul major al luptei pentru menținerea rămaștelor colonialismului și promovarea politicii neocolonialismului, în

Referindu-se la dominația olandeză asupra Iranului de vest, A. Mikolai a spus: Colonialiștii cred că vor reuși să prelungească la infinit dominația lor asupra acestui străvechi pămînt indonezian. Trupele olandeze comit nelegiuiri împotriva populației pasnice din Iranul de vest nu fără cunoștința și aprobarea blocului N.A.T.O. care a devenit statul major al luptei pentru menținerea rămaștelor colonialismului și promovarea politicii neocolonialismului, în

Consilierii lui Kennedy recunosc că economia S. U. A. se află în declin

NEW YORK 7 (Agerpres). — Noul președinte al S.U.A., Kennedy, a primit din partea consilierilor săi economici un raport în care se subliniază că actualmente în economia S.U.A. se înregistrează un declin și că S.U.A. încep anul 1961 în condițiile scăderii continue a activității de afaceri.

Începînd anul 1961, se arată în raport, în condițiile scăderii continue a activității de afaceri. Acesta înseamnă că numărul șomerilor, care reprezintă în momentul de față circa 6 la sută din totalul brațelor de muncă, poate să crească în iarna a acestui an în proporții mai mari decît crește de obicei ca rezultat al fluctuațiilor sezoniere.

Subliniind că în urma declinului

Cum a fost întîmpinat Hammariskoeld la Pretoria

PRETORIA 7 (Agerpres). — La 6 ianuarie, atunci cînd avionul său a aterizat pe aerodromul din Pretoria, capitala Uniunii Suda-Africane, Dag Hammariskoeld, secretarul general al O.N.U., a fost întîmpinat de o mulțime de demonstrații. Africanii care au luat parte la demonstrații purtau panouri cu inscripțiile: „Vă salutăm în statul nostru polițist”, „Nu uitați Sharpeville”.

Hammariskoeld a sosit în Uniunea Suda-Africană la recomandarea Consiliului de Securitate. Inițial se prevăzuse ca el să sosească la Johannesburg, dar apoi s-a aflat că avionul lui Hammariskoeld a aterizat la Pretoria pentru „evitarea demonstrațiilor”. Acest lucru nu i-a reușit însă nici la Pretoria.

După cum transmite corespondentul din Pretoria al agenției ASSOCIATED PRESS, după ce Hammariskoeld a coborît din avion, demonstrații au început să scandeze lozinci cu cererea de a se lichida „dominația albilor” asupra populației băștinașă a Uniunii Suda-Africane.

Un important succes științific

NOVOSIBIRSK 7 (Agerpres). — TASS transmite: La filiala din Siberia a Academiei de Științe a U.R.S.S. au fost descrise cu ajutorul unei mașini electronice de calcul manuscrite din Dresda și Madrid ale indienilor Maya, care nu au putut fi descrise de știința mondială timp de 100 de ani. Au fost pregătite pentru publicare circa 40 de fragmente din aceste manuscrite. Ele reprezintă în cea mai mare parte texte calendaristice, precum și descrieri ale unor ritualuri religioase, indicații în legătură cu vinătoria, stăpînirea, agricultura, construcția de temple etc. Cu ajutorul mașinii electronice de calcul oamenii de știință au reușit să obțină și expresia fonetică a multor hieroglife Maya. După ce au obținut fotocopiile manuscritelor din Madrid și Dresda, oamenii de știință au încadrat în formule matematice nu numai hieroglifele, ci și numeroase desene.

Între ruinele străvechii civilizații a indienilor Maya, descoperite în pădurile tropicale din Mexic și Guatemala au fost găsite încă în secolele trecute urmele unor scrieri necunoscute. Numeroși oameni de știință din diferite țări au încercat în zadar să descifreze această scriere care putea da valoroase informații privind viața indienilor Maya, din ale căror orașe multe au pierit încă înainte ca America să fi fost descoperită de Columb. Încă în secolul al XVI-lea au fost întreprinse încercări de explicare a hieroglifei acestei scrieri, încercări care în decursul timpului au

prilejuit ample polemici științifice.

În urmă cu cîțiva ani istoricii sovietici au reușit să descifreze literele hieroglife dintr-o serie de manuscrite și din unele inscripții pe piatră. Recenta descoperire cu ajutorul mașinii electronice a manuscritelor din Dresda și Madrid ale indienilor Maya reprezintă un nou succes al științei sovietice într-un domeniu în care cercetări întreprinse în decurs de un secol n-au dat nici un rezultat.

ȘTIRI EXTERNE

Comunicatul comun sovieto-indonezian

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La Moscova a fost dat publicității comunicatul sovieto-indonezian cu privire la vizita în U.R.S.S., între 2 și 6 ianuarie, a delegației guvernamentale indonezience conduse de generalul Nasution.

În comunicat se arată că guvernul Uniunii Sovietice a venit în întîmpinarea cererilor delegației guvernamentale indonezience conduse de generalul Nasution în legătură cu „achiziționarea de noi bunuri de care au nevoie imperioasă forțele armate ale Republicii Indonezia”. Paștile au semnat un acord corespunzător.

După cum se spune în comunicat, delegația a fost trimisă în Uniunea Sovietică „în conformitate cu măsurile pentru organizarea forțelor armate ale Republicii Indonezia, în special în legătură cu situația care s-a ivit ca ur-

mare a încordării crescînde din ultima vreme în jurul problemei Iranului de vest”.

A fost reafirmată unitatea de vederi în problemele internaționale importante nu numai în ceea ce privește lupta împotriva colonialismului și imperialismului sub orice formă, ci și în probleme internaționale ca dezarmarea generală și totală sub un control internațional eficient. Guvernul sovietic a sprijinit cererea justă a poporului indonezian privind reunirea Iranului de vest la Republica Indonezia. Paștile sînt de asemenea de părere unanimă că în condițiile din ultimul timp în care în unele regiuni ale lumii pacea și independența sînt amenințate, este necesar să fie unite și activate toate forțele progresiste pentru asigurarea dezvoltării independenței naționale a tuturor popoarelor.

Recepție oferită în cinstea delegației guvernamentale indonezience

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Luînd cîuvîntul la 6 ianuarie la recepția oferită de guvernul sovietic în cinstea delegației guvernamentale indonezience, Anastas Mikolai a subliniat că prietenia care se dezvoltă rapid și devine în fiecare an tot mai puternică dintre Uniunea Sovietică și Indonezia constituie un exemplu strălucit al coexistenței pașnice și relațiilor prietenești care s-au stabilit în prezent între Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste pe de o parte și numeroase state din Asia, Africa și America Latină pe de altă parte.

Referindu-se la dominația olandeză asupra Iranului de vest, A. Mikolai a spus: Colonialiștii cred că vor reuși să prelungească la infinit dominația lor asupra acestui străvechi pămînt indonezian. Trupele olandeze comit nelegiuiri împotriva populației pasnice din Iranul de vest nu fără cunoștința și aprobarea blocului N.A.T.O. care a devenit statul major al luptei pentru menținerea rămaștelor colonialismului și promovarea politicii neocolonialismului, în

pofida voinței neștrămutate a popoarelor.

Intititindu-se bloc european-american, N.A.T.O. își extinde tentaculele și asupra regiunilor din sud-estul Asiei și pretindîndu-se unde au interes puterile colonialiste care fac parte din N.A.T.O.

Poporul sovietic, a spus A. Mikolai, privește cu multă simpatie eforturile poporului și guvernului indonezian care urmăresc dezvoltarea unei economii naționale independente. Noi considerăm că relațiile eco-

nomice dintre țări trebuie să contribuie tocmai la realizarea unor asemenea țeluri și că relațiile dintre Indonezia și Uniunea Sovietică corespund acestei cerințe și sînt folositoare și reciproc avantajoase. El a relevat cu satisfacție dezvoltarea cu succes a comerțului dintre cele două țări.

În cuvîntarea sa șeful delegației guvernamentale a Republicii Indonezia, generalul Nasution, a declarat că întîlnirile și schimbul reciproc de păreri cu conducătorii Uniunii Sovietice au contribuit mult la adîncirea înțelegerii reciproce dintre Indonezia și Uniunea Sovietică.

Arta romînească peste hotare

GENEVA 7 (Agerpres). — La Muzeul de Artă și Istorie din Geneva a avut loc vernisajul Expoziției de gravură romînească. Au fost de față reprezentanți ai autorităților federale și municipale, deputați, șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la Berna și ai delegațiilor permanente pe lîngă Biroul european al O.N.U., oameni de artă și cultură, ziaristi.

Festivitatea a fost deschisă de prof. Pierre Bouffard, șeful departamentului culturii orașului Geneva, care a mulțumit guvernului romîn pentru organizarea expoziției care contribuie la dezvoltarea schimburilor culturale între cele două țări. Răspunzînd, ministrul R. P. Romîne în Elveția, Grigore Geamănu a subliniat, printre altele, că expoziția constituie un mesaj de prietenie și pace din partea poporului romîn care își făurește azi o viață nouă.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La Casa prieteniei cu popoarele țărilor străine este expusă o serie de noi lucrări ale artiștilor plastici romîni M. Gion și Gh. Șaru, pe care autorii au denumit-o „Impresii prietene de o călătorie în Uniunea Sovietică”.

ATENA 7 (Agerpres). — La Atena s-a închis Expoziția de artă plastică contemporană romînească. În timpul celor 25 de zile cîa a fost deschisă, expoziția a fost vizitată de peste 6.000 de persoane, ea fiind apreciată ca un eveniment însemnat în viața culturală a Atenei.

Scumpirea costului vieții în țările capitaliste

BERLIN 7 (Agerpres). — După cum relatează Direcția de Statistică din Berlinul occidental în ultimul an în Berlinul occidental prețurile alimentelor au crescut considerabil. În perioada decembrie 1959 — decembrie 1960, prețurile au crescut la pine cu 8,7 la sută, la pește cu 7,9 la sută, la carne cu 4,2 la sută, la ouă cu 4 la sută.

MONTEVIDEO 7 (Agerpres). — Potrivit datelor Ministerului Industriei și Muncii din Uruguay, în cursul anului 1960 costul vieții a crescut în țară cu 40 la sută (în 1959 — cu 31 la sută). Prețurile alimentelor au crescut în ultimii doi ani cu 100 la sută, ale îmbrăcămintei cu 110 la sută, chirilor — cu 33 la sută, costul asistenței medicale cu 82 la sută.

TOKIO 7 (Agerpres). — După cum anunță ziarul „HOKKAIDO SIMBUN” la 6 ianuarie conducerea Federației naționale a asociațiilor pentru conducerea autonomă a studenților din Japonia a protestat pe lîngă Ministerul de Finanțe împotriva sporirii taxelor de învățămînt în instituțiile școlare de stat și împotriva majorării costului biletelor de tren pe căile ferate de stat.

Pregătiri în vederea alegerilor

În întreaga țară continuă pregătirile în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și în staturile populare care vor avea loc la 5 martie.

In Capitală

În orașul București au fost stabilite și delimitate 458 de circumscripții electorale pentru alegerea deputaților în statul popular al Capitalei. Totodată au fost stabilite și delimitate 1962 de circumscripții electorale raionale și 935 de circumscripții electorale comunale.

În același timp comitetul executiv al Statului popular al Capitalei a luat măsurile tehnico-organizatorice în vederea începerii înscrierii în listele de alegători, stabilind limitele secțiilor de votare.

In Regiunea București

S-au terminat operațiunile de stabilire și delimitare a circumscripțiilor electorale. S-a stabilit un număr de 168 circumscripții electorale pentru alegerea deputaților în statul popular regional, 1.157 circumscripții elec-

torale pentru staturile populare raionale și 125 circumscripții electorale pentru statul popular al orașului regional Giurgiu. Totodată s-au stabilit 532 circumscripții electorale pentru staturile populare ale orașelor raionale și 12.290 circumscripții electorale pentru staturile populare comunale.

In Regiunea Suceava

În regiune au fost stabilite 468 secții de votare. La lucrările de pregătire a alegerilor participă un mare număr de cetățeni. Din comisiile electorale constituite în regiune fac parte peste 24.000 de cetățeni.

In Regiunea Galați

Au fost stabilite și delimitate 111 circumscripții electorale pentru alegerea deputați în statul popular regional, 500 circumscripții electorale pentru staturile populare orașenești

regionale, 536 circumscripții electorale pentru staturile populare raionale, 195 circumscripții electorale pentru staturile populare orașenești raionale și 6.228 circumscripții electorale pentru staturile populare comunale.

In Regiunea Crișana

Au fost constituite toate comisiile electorale regionale, raionale și orașenești. S-au stabilit și delimitate 100 circumscripții pentru statul popular regional, 439 circumscripții pentru staturile populare orașenești regionale, 560 circumscripții pentru staturile populare raionale și 6.153 pentru staturile populare comunale; de asemenea s-au stabilit 416 secții de votare.

Ca urmare a dezvoltării economice a orașelor și a creșterii numărului populației în Regiunea Crișana și în celelalte regiuni a sporit numărul circumscripțiilor electorale. (Agerpres)

BUCUREȘTIUL ÎN 1961

(Urmare din pag. 1-a)

menea un număr de 8 cinematografe. Pînă în prezent s-au început lucrările de construcție a trei cinematografe cu cite 600 de locuri în cartierul Floreasca, pe Calea Griviței (Piața Chibrit) și în Piața Cîmpului, iar altele se vor construi pe Calea Șerban Vodă-Bd. Mărășești, pe Șos. Giulești (Parc), pe Calea Griviței (Podul Basarab) etc.

Tot în acest an va începe construirea Institutului Politehnic, a patru cîmine studențești cu un total de 2000 locuri, precum și a 11 școli cu 218 săli de clasă în diferite cartiere ale orașului.

În domeniul sanitar, o lucrare importantă ce va fi începută în acest an o constituie construirea modernelor clinici universitare. Totodată, se vor construi o policlinică raională și 20 circumscripții sanitare.

În scopul mai bunei deserviri a populației, în anul 1961 se va da în folosință o suprafață comercială de circa 30.000 m.p., constînd din magazine, restaurante, etc. ce vor fi amenajate la parterul noilor blocuri de locuințe.

— Ce se va întreprinde pentru mai bună întreținere a fondului de locuințe existente?

— În cursul acestui an se vor executa importante lucrări de reparații capitale la imobilele administrate prin cele 8 întreprinderi raionale de construcții și reparații din București, în care scop au fost alocate sume însemnate. Aceste sume au fost delatate proporțional pe întreprinderi, ținîndu-se seama de nevoile fiecărui raion în parte. Pentru asigurarea ritmicității în execuție, s-a creat chiar din anul 1960 un front larg de lucru constructorului, fapt ce va permite acestuia să-și desfășoare munca mai organizat decît în ceilalți ani.

În cursul anului 1961 se vor executa reparații capitale la 294 imobile mai mari. De așemni, au fost alocate cu 22 la sută mai multe fonduri decît în anul precedent pentru reparațiile mici și mijlocii ale imobilelor naționalizate.

De un real sprijin pentru cetățeni se dovedesc centrele de deservire, care funcționează prin întreprinderile raionale de construcții și reparații. În

cursul anului trecut, prin cele 49 de centre de deservire existente au fost contractate 3.777 lucrări de reparații. În acest an vor mai lua ființă încă 7 centre de deservire. La aceste centre se pot contracta și executa o serie de lucrări și reparații la imobile și la instalațiile aferente ale acestora. Lucrările de reparații care depășesc suma de 300 lei se pot executa și în rate lunare.

— La înălțuirea lucrărilor editare din acest an se va ține seama de necesitățile din noile cvartale de locuințe?

— Pîrsește. Aceasta constituie de altfel una din preocupările noastre principale. În acest an se vor face importante lucrări pentru alimentarea cu apă a noilor cvartale, ca și a cartierelor existente (arterele Grozești, Sebastian-Ferentari, Călarăși-Bd. Muncii în lungime de circa 7 km.). Artera de mare capacitate de pe Șos. Giulești, lungă de peste 2 km și începută în anul 1960, se va termina în acest an, rezolvîndu-se astfel problema alimentării întregului cartier, inclusiv al noilor blocuri. În același timp, se vor executa în noile cvartale de locuințe și pe diferite străzi din Capitală, conducte secundare pentru apă în lungime de circa 27 km.

Noua stație de pompare Sud va fi dată în funcțiune în primele luni ale acestui an. Ea va aduce o simțitoare îmbunătățire a alimentării cu apă, creînd posibilitatea ca în acest an să se poată distribui cu peste 9.000.000 m.c. apă potabilă mai mult ca în anul trecut.

De o însemnată atenție se vor bucura și lucrările de termoficare. În afara lucrărilor începute anul trecut pe Calea Griviței, Piața Gării de Nord, Bd. Armata Poporului, se vor executa lucrări de termoficare și în alte cartiere bucureștene.

În ce privește iluminatul public, se vor continua lucrările de modernizare prin mărirea puterii iluminatului fluorescent și cu vapor de mercur pe o serie de artere, printre care: cartierul Filaret, cartierul dintre Bd. Stalin și Calea Dorobanți, pe Bd. Lacul Tei, Șos. București Noi, Șos. Chitila, Calea Fe-

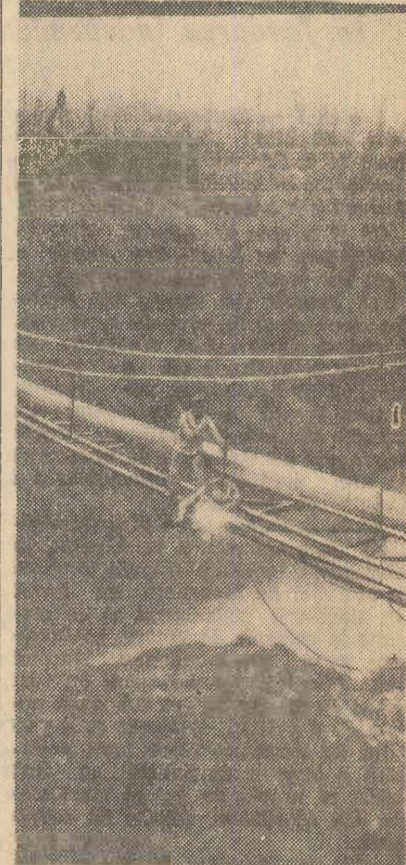
rentari, Șos. Giurgiuului, Șos. Olteniei, Calea Văcărești, Șos. Colentina, Bd. Dinicu Golescu etc.

— Ce va aduce anul 1961 pentru bulevardele, străzile și parcurile bucureștene?

— În acest an se vor executa asfaltări și modernizări de pavaje pe o serie de artere importante din Capitală și la noile cvartale de locuințe, însumînd cea 200.000 m.p. asfalt și circa 50.000 piastră cioplită. Printre lucrările mai importante, menționăm cele de pe Calea Floreasca (între str. Vlădescu și Șos. Pipera), de pe Calea Griviței (între str. Caraiman și Piața Chibrit), pe străpungerea Șincai-Mărășești, în Piața Pieptănarilor etc. Se va continua asfaltarea drumului de acces dintre șoseaua și Gara Chitila. Totodată, se vor executa reparații la pavaje pe diferite străzi din Capitală însumînd circa 1.000.000 m.p., precum și reparații medii pe străzile pe care circulă în prezent — și pe care vor circula în viitor — autobuze și troleibuze. (În legătură cu aceasta, țin să adaug că transportul în comun se va îmbunătăți în acest an, prin mărirea parcului I.T.B. cu 90 autobuze și 50 troleibuze, construirea a noi linii de troleibuze pe cea 15 km și a noi linii de tramvaie pe circa 2 km, înființarea de noi trasee de autobuze).

La toate cvartalele de noi locuințe se vor amenaja — după terminarea lucrărilor de construcții — spații verzi. În acest an se va termina amenajarea noului parc de la Cîrcul de Stat, pe o suprafață de circa 17 ha, executîndu-se plantări de arbori, arbuști, coniferi și flori. Pentru continuă înfrumusețare a spațiilor verzi existente, se vor planta noi specii și varietăți de flori și arbuști cu efect decorativ.

Organizîndu-ne temeinic munca, îndrumînd și sprijinînd în mod eficace activitatea comitetelor executive ale staturilor populare raionale, antrenînd în diferite acțiuni obștești tot mai mulți cetățeni, ne vom strădui să ne îndeplinim cu cinste sarcinile puse de partid și guvern, să facem Capitala noastră tot mai frumoasă, asigurînd oamenilor muncii condiții tot mai bune de muncă și de trai.

Moment din munca eroică a constructorilor marii magistrale de gaze naturale Gzhar-hah-Taşkent (767 km) care a intrat în urmă cu cîteva zile în funcțiune în U.R.S.S.

Dezvoltarea cu succes a comerțului între R.P. Română și U.R.S.S.

Ieri a fost semnat la Moscova protocolul cu privire la schimbul de mărfuri între R.P.R. și U.R.S.S. pe anul 1961

MOSCOVA 7. — Corespondentul Agerpres transmite: Ca rezultat al încheierii tratatelor între o delegație comercială română și Ministerul Comerțului Exterior al U.R.S.S., care s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie frățească și deplină înțelegere reciprocă, la 7 ianuarie la Moscova a fost semnat protocolul cu privire la schimbul reciproc de mărfuri între R.P.R. și U.R.S.S. pe anul 1961.

Volumul convenit al schimbului între nivelurile prevăzute cu privire la livrările pe anul 1960 cu 19 la sută și reprezintă peste 550 milioane ruble (la conținutul de aur stabilit de la 1 ianuarie 1961).

Prin protocolul semnat se prevede o largire și o completare însemnată a contingentelor de mărfuri prevăzute pentru 1961 prin acordul de durată.

Caracteristic pentru comerțul României cu Uniunea Sovietică în anul curent este creșterea însemnată a livrărilor reciproce de mașini și utilaje al căror volum aproape se dublează în comparație cu 1960.

Din Uniunea Sovietică vor crește livrările mașinilor de asfalt metale, ale utilajului energetic, electrotehnic, minier, de încălzire-transport și ale altor tipuri de utilaje pentru marile baze de bază ale economiei naționale române.

O însemnată dezvoltare va cunoaște exportul de utilaje din România în U.R.S.S., în special de utilaje petroliere și pentru industria chimică.

Ca și în anii precedenți, din U.R.S.S. în România se vor livra de asemenea minereu de fier, coals, carbune cocsificabil, laminare ferose, metale neferoase, bumbac, concentrat de apă, televizoare și alte mărfuri.

România va livra U.R.S.S. țevi de

Inițiatorii hotărârii S.U.A.

de a rupe relațiile diplomatice cu Cuba

NEW YORK 7 (Agerpres). — Cu câteva zile înainte de anunțarea de către președintele Eisenhower a ruperii relațiilor diplomatice cu Cuba, Camera de Comerț a S.U.A., din care fac parte cele mai mari societăți americane, a îndemnat la luarea unor măsuri hotărâte împotriva guvernului cuban. Din relatările presei rezultă că inițiatorii acestei cereri provocatoare sunt concernelle americane care au avut mari investiții de capital în Cuba.

Conform datelor Ministerului Comerțului al S.U.A., investițiile directe de capital particular american din Cuba s-au ridicat la circa 1 miliard de dolari, în afară de investițiile de capital ale cetățenilor americani care locuiesc în Cuba.

Printre marile corporații care au avut investiții de capital în Cuba figurează „Standard Oil Company of New Jersey”, „International Telephone and Telegraph Company”, „Texas Oil Company”, „United Fruit Company”, etc.

otel, produse petroliere, cherestea de fag, ciment, sodă caustică și calcanată, precum și mobilă, confecții și alte mărfuri necesare economiei naționale a U.R.S.S.

CREȘTEREA ÎNSEMNATĂ A LIVRĂRIILOR RECIPROCE DE MĂRFURI ÎN 1961 REPREZINTĂ REZUL-

Declarațiile televizate ale tovarășului Gogu Rădulescu

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: Ministrul Comerțului al R.P. Române, Gogu Rădulescu, a luat cuvântul în seara de 7 ianuarie la postul de televiziune din Moscova. Semnarea la Moscova a protocolului cu privire la livrările reciproce de mărfuri între U.R.S.S. și România pe anul 1961, a spus el, constituie „O NOUĂ VERIGĂ IMPORTANTĂ ÎN DEZVOLTAREA COLABORĂRII ECONOMICE DINTRE CELE DOUĂ ȚĂRI”.

În baza protocolului, volumul schimbului de mărfuri este cu 19 la sută mai mare decât cel din 1960. El se va cifra la peste 550 milioane ruble noi.

Gogu Rădulescu a declarat că România, călăuzindu-se după principiile leniniste ale coexistenței pașnice, se pronunță pentru largirea relațiilor economice cu toate țările pe baza egalității și avantajului reciproc. Țara noastră, a spus el, întreține în prezent astfel de legături cu peste 60 de state nesocialiste.

TATUL ÎNTĂRII COLABORĂRII ECONOMICE ÎNTRE ROMANIA ȘI UNIUNEA SOVIETICĂ. EA VA CONTRIBUI ȘI PE MAI DEPARTE LA DEZVOLTAREA ECONOMIEI NAȚIONALE ȘI LA RIDICAREA NIVELULUI DE TRAI AL POPULATIEI AMBELOR ȚĂRI.

Protocolul cu privire la livrările reciproce de mărfuri pe 1961 a fost semnat: din partea română de G. Rădulescu, ministrul Comerțului, din partea sovietică de N. S. Patolicev, ministrul Comerțului Exterior.

Volumul global al comerțului exterior al României a crescut în 1960, în comparație cu 1950, de peste 2,5 ori.

Puterile occidentale aprovizionează bandele mobutiste cu armament

LONDRA 7 (Agerpres). — În numărul din 6 ianuarie ziarul „Times” precizează că peste puțin timp se va produce o ruptură fățișă între Kasavubu și Mobutu, care au acționat până în prezent într-un front unit împotriva guvernului ales în mod legal și al guvernului congolez condus de Patrice Lumumba. La Leopoldville circula tot mai insistent zvonuri cu privire la o eventuală ruptură, scrie ziarul.

Se creează impresia că Mobutu, care s-a discreditat definitiv în ochii opiniei publice congoleze și internaționale, nu mai este calul pe care ar pu-

Descoperirea unor depozite cu arme și muniții în Cuba

HAVANA 7 (Agerpres). — La 7 ianuarie guvernul cuban a anunțat că în două regiuni ale Cunei au fost descoperite mari cantități de arme și muniții. Comunicatul, apărut în ziarul „El Mundo” relatează că aceste materiale au fost parutate de avioane „venind dinspre nord”, între Bahia și Honda, la 50 mile vest de Havana și în zona Condado.

PRAGA 7 (Agerpres). — Secretariatul Uniunii Internaționale a Studenților a adresat tuturor organizațiilor studențești Apelul să condamne imperialismul S.U.A. care pregătește o agresiune împotriva Cubei și să exprime solidaritatea cu studenții cubani.

tea miza colonialiștilor. Prin arestarea lui Lumumba, înăsprirea relațiilor cu statele africane, precum și printr-o serie de acțiuni aventuriste Mobutu, care a acționat într-o strânsă legătură cu Kasavubu, s-a demascat în întregime ca interpus al imperialismului internațional. Prestigiul său a scăzut definitiv după încercarea disperată de a ocupa provincia Kivu prin agresiunea armată întreprinsă de pe teritoriul Ruanda-Urundi.

În aceste condiții, scrie în continuare ziarul, Kasavubu „vrea să-l alunge pe colonel” și se străduiește din răsuferință să preia puterea asupra „comisariatului general” al lui Mobutu.

PARIS 7 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite că președintele „Congresului național african” din Tangaica a confirmat că puterile occidentale continuă să aprovizioneze bandele mobutiste cu armament. Puterile occidentale, și în primul rând Belgia, trimit rebelleri prin Tanganica și Ruanda Urundi arme automate, muniții și alt material de război.

Pe această cale au fost trimise în ultimul timp în Congo rebelleri lui Mobutu 296 lăzi cu muniții, 40 de autocamioane și arme de foc.

PAȚANIA UNUI DIPLOMAT NIGERIAN ÎN S. U. A.

NEW YORK 7 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției FRANCE PRESSE, la 6 ianuarie, C. Uchuno, al doilea secretar al ambasadei Nigeriei la Washington, a declarat că a fost supus discrimină-

LAOS Marele miting de solidaritate cu forțele patriotice

HANOI 7 (Agerpres). — La 4 ianuarie Quim Folsena, reprezentant al guvernului legal al Laosului, și prințul Sufanuvong, președintele C.C. al Partidului Neo Lao Haksat, au vizitat orașul Xieng Kuang.

Acest oraș a fost eliberat la 1 ianuarie de sub dominația ciliilor rebele Fumi Nosavan-Boun Oum. După cum transmite AGENȚIA VIETNAMEZĂ DE INFORMAȚII referindu-se la postul radio „VOCEA LAOSULUI”, pe aeroport ei au fost primiți cu căldură de populația locală și de armată, inclusiv de căpitanul Kong Le și de tovarășii lui de luptă, precum și de batalionul 2 parașutiști care sub comanda lui Kong Le a săvârșit lovitură de stat la 9 august 1960.

Aflind despre sosirea la Xieng Kuang a lui Folsena și Sufanuvong, sute de locuitori ai orașului și ai satelor învecinate s-au adunat în fața reședinței lor. Aici a avut loc un miting.

Luind cuvântul la acest miting, Folsena a spus în numele guvernului condus de prințul Sufanuvong: „De ce trebuie să luptăm? Deoarece vrem pace, neutralitate și independență. Dar o serie de rebeli de teapa lui Fumi Nosavan și Boun Oum ajută Statele Unite să se amestece în treburile noastre interne. Noi însă nu vrem să murim. Vrem securitate pentru a ne cultiva ogoarele. Dar rebelii nu vor aceasta. Așadar, dacă vrem pace și securitate, sîntem datori să sprijinim cu toate forțele noastre guvernul păcii și neutralității”.

Apoi a luat cuvântul prințul Sufanuvong. El a declarat că este foarte fericit să se întâlnească la Xieng Kuang cu locuitori și armată și că îl bucură unitatea strînsă între ei în lupta împotriva celor care vor să trans-

Prințul Sufanuvong la tribună în timpul mitingului.

Importante hotărâri ale Conferinței șefilor de state africane

CASABLANCA 7 (Agerpres). — La 7 ianuarie a luat sfîrșit la Casablanca conferința șefilor de state ai țărilor independente din Africa. La lucrările conferinței, care au durat patru zile au luat parte regele Marocului, Mohammed al V-lea, președintele Ghaneei, Kwame Nkrumah,

președintele Guineei, Seku Ture, președintele Republicii Arabe Unite, Gamal Abdel Nasser, președintele Republicii Mali, Mobodo Keita, președintele Guvernului Provizoriu al Republicii Algeria, Ferhat Abbas, precum și reprezentanții Libiei și al guvernului legal al Republicii Congo. La lucrările conferinței a asistat de asemenea ca observator reprezentantul Ceylonului.

LA CONFERINȚA SINT GATA SA RASPUNDA APELULUI GUVERNULUI LEGAL CONGOLEZ...

În rezoluția cu privire la situația din Congo, participanții la conferință au declarat că „sînt hotărîți să-și retragă trupele și personalul plasate sub comanda guvernului O.N.U. și că sînt gata să răspundă apelului guvernului legal al Republicii Congo”.

În rezoluție se spune că participanții la conferință cer O.N.U. să ia măsuri pentru dezarmarea bandelor lui Mobutu, eliberarea personalităților politice arestate, întrunirea parlamentului congolez, plecarea din Congo a întregului personal străin care nu depinde de O.N.U. și împiedicarea belgienilor de a utiliza Ruanda-Urundi ca bază de operațiuni împotriva Congoului.

„În cazul în care, aceste condiții nu vor fi respectate, se spune în continuare în rezoluție, șefii de state participanți la conferință își rezervă în întregime dreptul de a întreprinde toate acțiunile pe care le vor considera utile”.

„ȘI SPIRIJINA CU FERMITATE LUPTA POPORULUI ALGERIAN

În rezoluția referitoare la „CARTA AFRICANĂ”, conferința de la Casablanca constată unitatea de vederi și de acțiune a țărilor africane în ceea ce privește apărarea independenței și suveranității țărilor lor. Lupta pentru lichidarea colonialismului și neocolonialismului sub orice formă, întărirea păcii în lume, sprijinirea mișcărilor de eliberare din teritoriile africane subjugate și împiedicarea staționării pe continentul african a unor trupe străine. Carta prevede, de asemenea, orientarea politicii economice și sociale a Africii spre exploatarea bogățiilor sale naturale și obligația țărilor africane mai dezvoltate de a ajuta celelalte țări africane în dezvoltarea lor.

În conformitate cu „Carta Africană”, conferința a adoptat următoarele trei hotărîri:

1) Crearea unei adunări consultative africane compusă din reprezentanți ai fiecărui stat, avînd un sediu permanent și reunindu-se în mod periodic; 2) Crearea unei comisii politice africane, a unei comisii economice compusă din miniștrii economiei ai fiecărui stat african, a unei comisii culturale compuse din miniștrii Educației Naționale, și a unui comandament unit în sarcină în special cu asigurarea apărării independenței și suveranității statelor africane împotriva oricărei agresiuni; 3) Crearea unui Birou de legătură, compus din experți, în sarcină cu studierea lor de a continua greva pînă la victoria finală.

Oamenii erau urmărit de mașinile pompiere și pompe automate din care țineau suvoaie de apă rece ca gheață. Jandarmi călări cu săbiile scoase loveau în dreapta și în stînga pe toți cei care le ieșeau în cale. Indignații de acest masacru și pentru a se apăra muncitorii au început să se împotrivească jandarmilor și parașutiștilor, aruncînd în acestia cu pietre. Cîteva autocamioane ale poliției au fost răsturnate și incendiate. Muncitorii au început să construiască baricade în două puncte ale orașului.

Primarul orașului Liège a interzis orice adunare de mai mult de cinci persoane și ca urmare poliția a împreștiat fără milă pichetele de grevă postate în diverse puncte ale orașului.

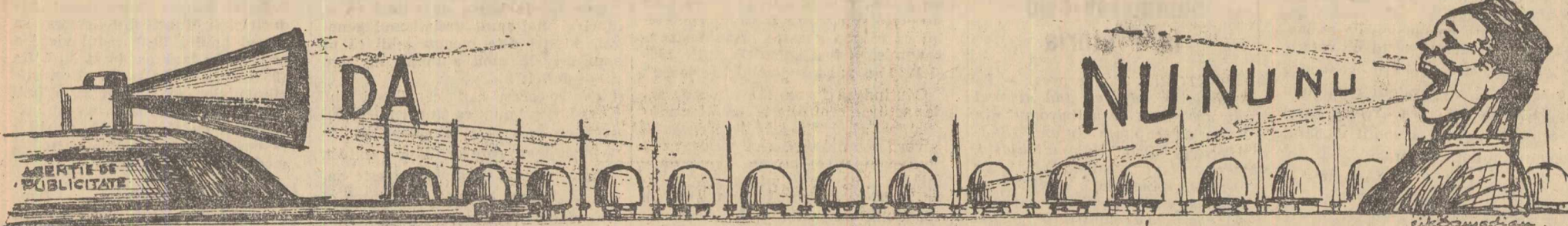
ÎN ÎNTREAGA BELGIE AU FOST DIN NOU OPERATE ZECI DE A-REȘTRI.

În sudul Belgiei în puternicele centre industriale, Liège, Mons, în bazinul minier Borinage, în întreaga Valonie, greva continuă

După cum s-a mai anunțat, în timpul marii demonstrații a greviștilor belgieni, care a avut loc vineri după-amiază la Liège s-a deschis focul asupra manifestanților. Potrivit datelor oficiale, numărul răniților se ridică la 75 dintre care 2 în stare foarte gravă au fost internați în spital. În clișeu: aspect de la o demonstrație a greviștilor din Liège

Referendumul în Algeria...

Econ...

Desen de CIK DAMADIAN

In ciuda presiunilor puternice

Un mare număr de algerieni s-a abținut de la vot

• Musulmani aduși în fața urnelor cu forța • Au avut loc demonstrații în favoarea independenței Algeriei • Ciocniri între populația algeriană și jandarmi

PARIS 7 — Corespondentul Agerpres transmite: Sîmbătă, cea de-a doua zi a referendumului, votul s-a desfășurat în 600 de comune mici și mijlocii din Algeria.

Ca și în ziua precedentă, sîmbătă 7 ianuarie, în localitățile unde a avut loc votul au fost aduse noi înțăriri formate din unități ale trupelor franceze și forțelor de securitate, pentru a supraveghea urnele de vot precum și pentru a sili pe musulmani să se prezinte la vot. Agenția France Presse arată în legătură cu această că „patrulele militare circula tot timpul pe străzi, iar la intersecții se află staționate automobile ale forțelor de securitate”.

Și în cea de-a doua zi a desfășurării referendumului în Algeria, în numeroase localități trupele franceze și unitățile de securitate au forțat pe alegătorii musulmani să se prezinte la centrele de votare. La Bouyan, scrie corespondentul ziarului „Le Monde”, „musulmanii au fost aduși la urnele de vot sub paza puternică a poliției franceze și a gărziilor de securitate”. Sub paza puternică a forțelor de poliție au fost aduși la urnele de vot și musulmanii din așa-zisele lagăre de regrupare.

Agenția Associated Press relatează de asemenea că ziaristii care au circulat în întreaga țară au văzut musulmani așteptînd trîști la rînd în fața centrelor de votare, unde fuseseră transportați cu forța.

Potrivit agențiilor de presă, autoritățile franceze din Algeria continuă de asemenea acțiunile de influențare a populației pentru a vota în fa-

voarea politicii lui de Gaulle la referendum. Agenția France Presse arată în legătură cu aceasta că în ciuda interdicției de a se desfășura orice acțiune propagandistică în timpul referendumului, autoritățile franceze continuă să lipească afișe care cer populației să se pronunțe afirmativ în cadrul referendumului.

Agențiile de presă relevă faptul că în ciuda presiunilor puternice un mare număr de algerieni s-au abținut de la vot. ÎN CELE 600 COMUNE ÎN CARE REFERENDUMUL A AVUT LOC, ÎN MEDIE CIRCA 35 LA SUTĂ DIN ALEGĂTORII NU AU PARTICIPAT LA VOT.

Demonstrațiile care s-au desfășurat sub lozincile mișcării de eliberare națională arată adevărata atitudine a populației arabe din Algeria față de acest referendum. Una din aceste demonstrații a avut loc la 6 ianuarie în orașul Guelma (departa-

mentul Bone). Demonstrații, printre care se aflau în număr mare copii și femei, au ieșit în stradă purtînd drapelul ale Frontului de Eliberare Națională din Algeria.

În localitatea Guidjal, la sud de orașul Setif, JANDARMERIA A TRAS ÎN DEMONSTRANȚI, UCIGIND UN ALGERIAN ȘI RANIND ALȚI CINCI. Agenția France Presse anunță că în localitatea Fedj-Mzala un polițist a tras în demonstrații omorînd patru persoane.

Aceasta este atmosfera în care continuă în Algeria operațiile de vot.

LONDRA 7 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Alger al agenției Reuter, în sudul Algeriei, în apropiere de orașul Affou au fost uciși nouă algerieni. Ei au fost uciși de soldații francezi care au încercat să silească cu forța un grup de algerieni să participe la referendum.

Pe scurt despre referendum

• Luînd cuvîntul la 6 ianuarie la mitingul din suburbia muncitorească pariziană Ivry, Maurice Thorez, secretar general al Partidului Comunist Francez, a precizat poziția Partidului Comunist în legătură cu referendumul de la 8 ianuarie. M. Thorez a subliniat, ca singura cale spre pace între tratatul cu guvernul provizoriu al Republicii Algeria și că generalul de Gaulle nu a pomenit în mod intenționat nici un cuvînt despre aceste tratative absolute necesare.

„Uniunea democratică și socialistă a Rezistenței”, „Liga drepturilor omului” și „Clubul iacobin” au finit sub pre-

ședința lui Francois Mitterrand, fost ministru, o conferință în cursul căreia un mare număr de personalități franceze și-au explicat poziția lor față de refuzul de a vota „Da” la referendumul din 8 ianuarie.

Cunoscutul scriitor francez Jean Paul Sartre care a declarat: „Amînînd la cîlelele grecești discuția în problema autodeterminării poporului algerian și voind pentru instalarea unei administrații în Algeria după dorința guvernului francez, ar însemna să votez pentru un fapt care nu aduce nimic nou față de trecut. Nu pot să spun deci: „Nu” acestei politici”.